

Kecskemét, (Egopolis), Pest-Solt v.m. legnagyobb m.v. egész országban, Pesthez délkeletre 12 posta mfd. A Szegedi országotban egy nagy kiterjedésű homokos pusztaság közepén. Népessége a közigazgatási táblás összeírás szerint 44,110 lél., kik közt 43413 magyar, 84 szerb, 613 izraelita. Vallásra nézve a magyarok 2/3da kath., 1/3da reformatus és még 750 ágostai. Utzái nagyobb részt rendetlenek ugyan, de vannak benne számos jeles privat és középületek. Nevezetesebbek ezek közt: a kath. paroch. templom, a kegyes iskolabeli atyák és franciskanusok kolostorai, és templomai; a ref., evang., éhitü szentegyházak; synagóga, tanácsház, árvaház, postahivatal, kaszárnya, és lö-iskola. Van itt egy jó kath. polgári iskola, gymnasium a kegyes iskolabeli atyák felügyelése alatt; kik itt novitiatust is bírnak; egy virágzó ref. lyceum. Ez eredetét hihetőleg akkor vette, midőn a híres tolnai collegium (1600-ban) több tolnai lakosokkal Kecskemétre költözött, s azolta különféle viszontagságokon menvén keresztül: jelenleg 3 tanár tanítja a theologiát, philosophiát, történetírást, statistikát, politikát, a mathesist, physikát, görög-deák-magyar literaturát, és 1836 oltá a hazai törvényeket. A humanistákat, syntaxistákat, s gramatistákat ismét egy egy különös tanár oktatja. - Határa magának a városnak is

Kegyesrendiek
temploma és
gymnasiuma.
Főreáliskola.

Görög
egyház
temploma.

Ag. ev.
templom.

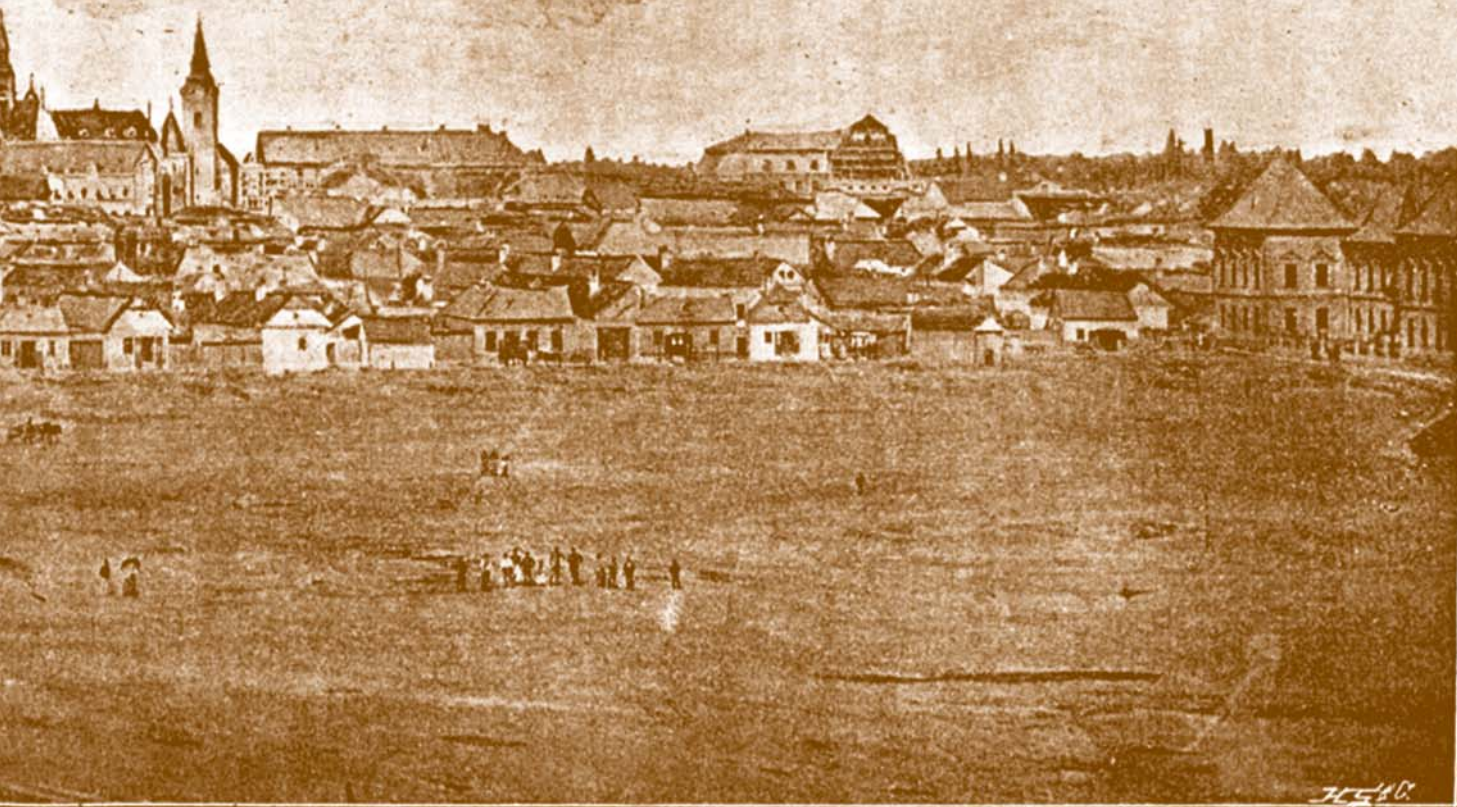
Róm. kath.
pléb. templom.

Izr. templom.

Ev. ref.
temp.
Város

Kecskemét város

roppant kiterjedésű, de még ehhez számos pusztákat bir részint zálog, részint haszonbérlet útján, a honnan lakosi tehető és vagyonos polgárok. Élnek pedig főképen juh-, szarvasmarha-, ló-, sertéstenyésztésből, szőlőskertek műveléséből, mellyek igen becses és erős vörös bort, s igen sok gyümölcsöt teremnek; szappancsinálásból, s más kézi mesterségekből, s végre kereskedésből. Nevezetesen Pestre hordanak kenyeret, gyümölcsöt, szalonnát, zsiradékot, hírtott sertéseket, szappant, gyapjút, szarvasmarhát, nyers bőrt, bort. Továbbá szarvasmarhával, lóval, sertéssel mindenféle szélesen elágazó kereskedést folytatnak, s a kecskeméti barmvásár az első közé tartozik hazánkban. Van itt egy könyvnyomda, eczet- s rosolisgyár, s igen sok száraz s szélmalom, és kereskedési bolt. A városnak több fő nemzetségekből lévő földesurai lennének, kik közt első helyet foglal h. Coburg, de már 1848 előtt legnagyobb részben megvette magát, valamint Szentkirály és Borbásszállás pusztákat is csaknem egészen, továbbá Monostor, Agasegyháza, Bugacz pusztáknak kisebb, nagyobb részét; Kis-Alfár pusztát Szikrával együtt zálogban bírja, de ez utóbbi csak az elsőnek része a Tisza mellett s homokos térségből áll. Végre a kecskeméti járás határán kívül is több jöszágokat bir.

egyház
ploma,
háza.

Szt.-Ferenczrendiek
temploma.

Ev. ref. főgymnasium és
jogakademia.

Róm. kath. bérház.

Színház.

Honvéd laktanya.

látképe 1896-ból

Az erdő véd és szeret

A Vándorgyűlést megelőző napon, amikor a Meteorológiai Intézet évszázados hőmérséklet-rekordot jelzett, még arról beszélgettünk, hogy ha ez így lesz a megnyitó napján is, akkor valószínűleg a homokbuckák közötti gyalogtúrát „nem fogjuk megúszni emberveszteség nélkül”. Am a Természetfelelős – látva a rendezők hallatlan erőfeszítéseit a sikeres lebonyolítás érdekében – hatalmas zivatarral járó lehűléssel tette elviselhetővé a terepi programokat. A gyülekező erdészeket és vendégeket erre az alkalomra készített egyenruhában fogadták a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. munkatársai. Amint egy újságíró, aki már több vándorgyűlésen részt vett, megjegyezte, öröm volt látni, ahogy az ország különböző részeiről összeseregülő szakemberek olyan lelkesedéssel fogadták egymást, mintha több évtizede nem találkoztak volna, pedig mondtam neki, többen még néhány nappal ezelőtt szakmai, üzleti és egyéb programokon találkoztak. Nem érti, folytatta gondolatát, hogy mitől van ez alkalommal az összetartozásnak sehol máshol nem tapasztalt megnyilvánulása, mint itt az erdészeknél. Várd ki az esti baráti találkozó végét, és akkor majd mindent megértesz, feleltem neki, és magára

hagytam, mert régen látott osztálytársnőmet üdvözöltem. A regisztráción kapott szokásos ajándécsomag tartalmába pillantva majd' mindenkinek első dolga volt, hogy a törékeny üveget mentse, megelőzve, hogy a Kiskunságban termelt könnyű rosébor véletlenül se essen koccanás áldozatává. Az ízléses papírtás-

kában az előbb említett fogyóeszközön kívül gyönyörű kiadványokat találtunk. Igazi értéküket csak otthon, alapos tanulmányozás után fedezhettük föl. A rendezők nemcsak szakmaiságból, hanem lokálpatriotizmusukból is jelesre vizsgáztak. „Az erdő véd és szeret” című album szerkesztői mindent bemutatnak, ami a térség erdőgazdálkodására jellemző. Költőktől és hajdani nagyjainktól idézett sorok, gondolatok teszik hitelessé a kiadványt.

A semmiből teremtett, 20 éve létesült arborétumról mindent megtudhatunk az írott és CD változatban megjelentekből. Bizonyára a cigarettásdoboznyi zsebtérképet is még hetekig tanulmányozzák a vándorgyűlés résztvevői. A városról kiadott keményfedeles, fotókkal gazdagon illusztrált könyvecske telitalálat, amely arra inspirálja az olvasót, hogy alaposabban ismerje meg Kecskemétet, látogasson vissza.

Mindehhez érdekességként – eddigi hagyományainknak megfelelően – az idén 200 éve született *Fényes Elek* leírásából idézzük a Vándorgyűlés programjával érintett települések 150 évvel ezelőtti állapotát, és *Hamusz István* kuriózumait a térségből.

Kecskemét múltja és jelene.

A Honfoglalás ezredik évfordulója alkalmából és emlékére

Kiadta: Kecskemét város közönsége.

Szerkesztette: Ifj. Bagi László Kecskemét th. Város főjegyzője.

Kecskeméten nyomtatott Tóth Lászlónál, 1896.

Katona József szülővárosa érzelmeinek egész bensőségével vesz részt abban az örömben, mely a magyar haza ezer éves fennállásának ünnepével a nemzet szívének minden rétegét áthatja.

Részt kér magának ebből azon a jupon, melylyel a gyermek anyja emlőin csüng, s vele és általa tanul saját lábán megállani, hogy majdan szülőjének erős támasza legyen; s részt kér magának ama szenvedések s küzdelmek árán, melyek erejét - épúgy mint szülőanyjának, - rég idő óta fogyasztották, de meg nem törték. Mert: a „hajdan szép nevű magyar” hiába „ette magának a halált,” - felülkerekedett szívóssága és már talán... bölcsesége is.

Ám ezért az új ezredév határkövénel még jobban elmondhatjuk, hogy: „Isten csodája, hogy még áll hazánk, - s ez kétszeres ok reá, hogy örvendezzünk az örvendezőkkel.

A sokat hányatott hajós öröme ez, ki a viharban még nagyobb hálát érez jó szelleme iránt, mintha vitorláinak kedvező szelek segítenek.

Ha ki kellett is dobnunk a drága terheket, bár a legkönnyebbek, de mégis a legbecsesebbek megmaradt, és ez: a jó reménység.

Ezt hordozzuk szívünkben midőn az új ezredévvél szembe nézünk.

Nem kell ehez már nagyon sok, csak a már megemlegetett szívósság és bölcsesség. Erély, mely a karnak erőt ad és talentum, mely a követendő utakat megmutatja.

Ha magunk is rajta leszünk: ád a „Magyarok Istene” mindakettőt a másik ezerévre is... hála legyen neki az első ezer évről! Annak, ki e napok jelentőségét a múltban is ily igazán megértette, a siron túl is örök elégtétele marad, hogy figyelmeztető szavára az utókor magát méltónak mutatja.

Drága hazánkhoz és városunkhoz kapcsoló ragaszkodásunk kifejezéséeként idézzük „Bánk-bán” írójának szavait:

„...ha magam elmúlok, megmarad ezen sorokban érted égő szeretetemnek bélyege.”

Ifj. Bagi László.

I. program

A Hírös Város gyöngyszemei

A programot választók megcsodálhatták a város legrégebbi, XIV. századi, barokk stílusban épült ferences templomát (Barátok temploma), a túlnyomórészt barokkos elemeket tartalmazó eklektikus palotát, a Katona József Színházat, valamint a perzsakupolás zsinagógát, amely ma Tudomány és Technika Házaként működik. A város kecskét ábrázoló címerében olvashattuk: „sem magasság, sem mélység nem rettent”. Tűzhas nélkül állíthatjuk, hogy a Kecskemét központjától 3 km-re található 62 hektáros arborétum olyan létesítmény, mely az országban párját ritkítja. Nemcsak azért, mert 20 évvel ezelőtt még kukoricatáblákat láthattunk ezen a területen, melyen ma tulipánfák, mamutfenyők, tölgyek és számos fás szárú növényritkaság között sétálhatunk, hanem azért is, mert mindez az erdészek kezdeményezésére és kivitelezésében valósult meg. Itt kell megemlíteni *Ván László*, *Göbölös Antal* és a közjóléti beruházások mecenatúrájában mindig élen járó *Barátossy Gábor* nevét.

II. program

Kertkultúra, a Nyíri erdő rejtelméi

A Juniperus parkerdészet 12 éve 3 telephelyen dísznövénytermesztéssel foglalkozik Kecskeméten, Gödöllőn és Szombathelyen. A faiskolai fajtaválasztékok kialakításánál elsődleges szempont, hogy a kertépítők, a faiskolai árudák, a parkosítást és utcafásítást tervező önkormányzatok és egyéb intézmények megtalálják a számukra megfelelő növényeket.

A programon résztvevőket *Szűcs Dezső* kalauzolta végig a díszfaiskolán, bemutatva a termesztési folyamatot a dugványozástól a méretes, földlabdás anyag neveléséig. A faiskola kertjében a tavaly elhunyt tiszteletbeli tagtársunk, *Tóth János* emlékére *Halász Gábor* a megjelentek nevében *Cedrus atlantica* emlékfát ültetett.

Az 1200 ha-os nyíri parkerdőben található a Duna-Tisza közének egyik legszebb homokpusztai tölgyes erdeje. Ebben az erdőben, a hajdani erdészházban találjuk néhai *Szulyovszky László* erdész 1848–49-es forradalmi emlégyűjteményét. Az 1990 óta több ezer fős részvétellel rendezett március 15-ei és október 6-ai ünnepi megemlékezések egyértelművé tették, hogy itt épüljön meg a Vackorvár Erdei Iskola, mely 2003 májusában nyitotta meg kapuit. A látogatók végigsétálhatnak az 1848 méter hosszú tanösvényen, ahol tájékoztató táblák segítik az erdő élővilágának megismerését.

Földrajzi leírás.

Irta: Hanusz István.

A nagyobbik magyar Alföldnek külön jellemű, jelentős része az a 70-80 km. széles és vagy 280 km. hosszú földszalag, mely a Mátrától Újvidékig a Duna és Tisza között 20-21 ezer ? km. területen meglehetősen híven megtartja ősi arczatát, a Tiszán túl fekvő síkságtól és a Maros-Tisza-Duna közti Alföldtől elütő képét és mely föld darab abban is kiválik, hogy a magyar népelem izmosodásának legigazibb színtere.

Kiderítette az 1891-iki népszámlálás, hogy a Duna-Tisza köze szaporodott lélekszámban legerősebben; mert midőn az egész haza átlagos népsűrűsödése 10% körül járó emelkedést mutatott egy évtíz leforgása alatt, e Mezopotámia 17.66%-kal nevelte meg az ember-anyagot. Nőtt a hazában a magyarság létszáma 695,864 lélekkel, de közülök 286,915 ezen az áldott rónán él,

Melyet átölel a Tisza, Duna karja
S ölében, mint kedves mosolygó gyermekét
Az anya, úgy tartja. (Petőfi)

És az a 286,915 magyar az összes magyarság szaporodásának 41.23%-a.

Annak a fővénynek, mely hajdan „Aranyhomoka” nevet viselt és a mely menedéket adott a fillokszera üldözött borágnak, messze híres barackot termő fái alatt természetes középpontja Kecskemét, mert a Duna-Tisza-közén Szeged, Szabadka és Budapest között középhegyet foglal. Ezen a tájon a törökvilág előtt 300 mezőváros állott, a még ma is kimutatható 121 templomrom közül fölépült már 92, de a többi 29 még föltámadásra vár.

Kecskemét földatává lett ezek szétszéledt, elzúllott magyar népét is szárnyai alá szedni, hogy az anyagi és szellemi boldogulás árán hatalmas nemzettestet tömörítsen a Duna-Tisza köze buczkás vidékére, és ennek történeti monográfiáját írta meg Hornyik János az akadémikus, Kecskemét törvényhatóság örökös főjegyzője.

De megérdemli a Duna-Tisza-köz eme ősi metropolisza, hogy mai képe is fönmaradjon, mert ő tart össze egy csomóban 50000 magyart áldott földén. Össze is van itt forrva a nép a talajjal, melyet lábai tapodnak; lelkülete, testi mivolta, élete folyása, alkotásai mind szervesen függenek össze a talajjal, a melyen és a melyből él, boldogul, mint akár a növény- és állatvilág. És ez avatja szentté a rögtöt és tartja ébren a hozzá való ragaszkodás érzetét.

III. program

Szikes puszták, ártéri erdők

A hegyvidéki erdőkhoz szokott erdészeknek egy sajátos természeti csodavilág megtekintésére adott lehetőséget a szikes pusztákat, ártéri erdőket kínáló program. A solti síkságon található szikesek madárvilága egyedülálló. A programon résztvevők megtekinthették a solti csemetekertet, ahol a térségben erdősítésre kerülő szaporítóanyagot állítják elő. A vándorgyűlést szervezők a szakmai látóvilágon túl történelmi emlékhelyek látogatására is

gondoltak. Így tekinthették meg a programon résztvevők *Vécsey Károlynak*, az 1848–49-es szabadságharc kiemelkedő egyéniségének kastélyát. „Ameddig Magyarország él, minden becsületes ember tisztelettel fogja emlegetni Önt, mint a legnemesebb hazaszeretnek és férfias erőnek magasztos példáját...” (*Kossuth Lajos*). Szikes puszták, ártéri erdők: ily szélsőséges termőhelyi adottságon dolgoznak a kiskunsági erdészek.

Solt, magyar m. v.; Pest-Solt megyében, s az utóbbi vármegye innen vette nevét. Fekszik Pesthez 10 mfdnyire, a Dunához fél órányira, oly lapályos helyen, hogy a Duna gyakori kiöntései miatt a város jelen helyéről már szándékozik tovább költözni. Lakja 4058 reform., 129 kath., 36 zsidó. Ref. anyatemlom. Határa 20811 hold, melyből 4000 hold szántóföld, 6000 hold kaszálló, 5554 h. legelő, 1471 h. szőlőhegy, mely 20 öllel fekszik magasabban a Duna tükre-nél, 3847 hold nádas rétság és mocsár. Ebből majorság 4010 hold 1/3 részben szántó, 2/3 kaszálló; a többi urbériség. A föld hol fekete, hol homok, és pedig sok helyen futó. Tiszta és kétszeres búzát, kukoricát, árpát, zabot terem. Állattenyésztése a sok árvíz miatt elszunyult. Országos vásárt négyet tart, u. m. jan. 18., áldozó-csötörtökön, aug. 16., és nov. 11-kén, hétfőn barom-, kedden kirakó-vásár tartatván. Birják a várost: b. Révay György., gr. Vécsey Ágoston, gr. Nemes Jánosnó, szül. gr. Bechtold, gr. Benyovszky Zsigmond, kinek részét jelenleg birói zálogban a kegyes kir. alapítvány birja. Van helyben postahivatala.

IV. program Gyalogtúra homokbuckák között

Ágasegyháza, puszta, Pest vármegyében. Határai Izsák városa, Kis-Balácsi, Kerekegyháza, Köncsög, Orgoványi puszták. Kiterjedése 12,000 hold, s leginkább legelő- és kaszálóból áll. Birtokosai: Kecskemét városa, a nagy-kőrösi közbirtokosság és Balásfalvi Kiss urak.

Az ágasegyházi erdőtomb tipikus homoki, mesterségesen létrehozott erdőtársulás, ahol e tájra jellemző erdőgazdálkodás minden részletével találkozhattak a résztvevők. Megcsodálhatták az 1975-ben alapított Kiskunsági Nemzeti Park egyik legértékesebb részét, az úgynevezett Fülöpházi Buckákat. A buckavonulatokat homoki csenkesz, árvalányhajas gyepek borítják, melyeken megjelenik a boróka, a naprózsa, a homoki báránypirosító, a kései szegfű. Itt kaptak a vendégek tájékoztatást a nemzeti park tevékenységéről, a kezelésében lévő területeken található változatos természeti jelenségekről, megőrzésükről és hosszú távú fennmaradásuknak feltételeiről. A vendégvására berendezkedett Somodi-tanya példája annak, hogy hogyan lehet a külső szemlélő számára első pillantásra sivár környezetben nyereséges vállalkozást működtetni.

V. program Bugac

Western filmekbe illő természeti környezetet láthattak az e program résztvevői. Az 1920-as években indult és az '50-es években lendületet kapott alföldfásítási folyamat következtében a térséget mára 35%, és ha a hozzá csatlakozó Bugacpusztaházát is hozzávesszük, 52% erdő borítja. Az erdészek heroikus küzdelmét a homokkal *Horváth László* erdőmérnök elbeszéléséből olvashatjuk a „Gyökerek és lombok” című portrészorozat első kötetében. A résztvevők betekínthettek abba, hogy a térségben termelhető szerény minőségű alapanyagból hogyan lehet piacképes terméket gyártani. Itt alkotnak az erdélyi és hazai művészek a nagy népszerűségnek örvendő alkotótáborban. Az Alföldfásítási Múzeumban megtekinthették az egykori munkagépeket, szerszámokat, valamint az alföldi erdők jellegzetes élővilágát.

Bugac, tágas pusztta, Pest-Solt vgyében, Kecskeméthez délre 2 mfd, 150 lakossal. Bírják Szentkirályi, Faragó nemzetségek, Kecskemét városa.

A nagybugaczi pusztának Tolvajos nevű része meg a rónák Svajcza; hegyei homokbuczka sorokból állnak, egész rendes hegy-völgyes táj tiszta futóhomokból, melyet a szelek szabad száguldása halmozott sorba élekké, csúcsokká. Be van nőve nyár- és nyírfa bokorral, helyente boroviczkával, ittott fűvel, giliczetüsökkel, betyárvirággal, kutyatejjel s a legmagasabb csúcsa félakkora, mint a Szent-Gellért hegyé. Azért viseli a Tolvajos nevet, hogy a betyárvilág idején oda, szurdokaiba rejtették a lopott lovat zsandárszemek elől. Elhagyott útnyom vonul rajt végig, a régi kiskőrösi, melyen Petőfi egykor Kecskemétre járt.

Legjutalmazóbb kiránduló hely azonban a Szikra, a Tisza partján terülő eme szintén buczkás, de ősi termékenységű tenyészettel benőtt pont, hol ma még nyári lakok, időzők nincsenek, de nincs messze az idő, mely kinöveszti azokat is a talajból. Fölső-Alpár pusztarésze ez, hol a szántó-vető ekéje rozsdás nyilhegyeket vet föl, meglehet a csatából, melyet a honos szerző vivott itt Zalánal; 1830-ban arany koronát és kardot leltek ott. Elragadó kilátás nyílik a Reketyés halomról, melyet a fűzfa szegély között kanyargó Tisza szőke vize mos.

Kecskemét határterületéről méltán írja Kada Elek, hogy nem olyan síkság az, hol kis ágaskodással a tücsök is széttekinthet; sem oly fáatlan pusztaság, a mely fölött még a Nap is elunja a járást: hanem viruló kert, a hol szellő hordta magból nőtt ki az erdő, haragos sömlyékből indul útra a virágra hulló harmat, arany csillogású buczkákkal köt czimboraságot a kénye-kedvére ögyelgő napsugár. Nyári napfordulókor ereje birásában van a természet, a hajnal az alkonnal fog kezét, virág virágra hajtja fejét, lomb lombnak susog, a Nap hevétől égő sárgán folyik egybe a kalászos föld az ég aljával, a horizont mesgyéjén a forráság arany színei vastag rétegben öntenek el mindent; ősszel pedig fölötte álmos lomhasággal fekete fölthők keringenek, mint valami óriási sasok, kiterjesztett szárnyok alig lebben.

VI. program

Magánerdők, egyedi élőhelyek

Bács-Kiskun megyében az erdők 52%-a magántulajdonban van. A megyében 10 erdészeti integrátor segíti a magánerdőgazdálkodók működését. *Gobér Zoltán* magánvállalkozó tevékenységével ismerkedhettünk meg. A Kiskunsági Nemzeti Park kezelésében lévő Kolon-tó mellett, az úgynevezett Bikatoroknál láthattuk azt, ahol az alföldi nyílt homokpusztagyepek és több száz hektáros fekete-fenyő-állományok váltják egymást. Csenegőd község határában található a Közös erdő, amely UNESCO bioszféra-rezervátum. Petőfi Sándor szülőházának megtekintése kötelező érvényű.

Csenegőd, puszta, Pest-Solt vármegyében, Kis-Köröshöz tartozik, s az ottani földesurak birják. Elosztatik Alsó-Csenegődre s Kis-Czebére, és Felső-Csenegődre. Az elsőnek kiterjedése 4845 hld, melyből 800 h. szántó, 600 h. kaszáló, 200 h. homokerdő, 45 h. mocsár, 200 h. turjános vizátlás, 200 h. futóhomok, 2800 holdlegelő. Felső-Csenegőd kiterjedése 3045 hold, melyből 600 h. szántóföld, 700 h. kaszáló, 200 h. homokerdő, 45 h. mocsár, 200 h. turján, 200 h. futóhomok, 1100 h. legelő.

Kis-Körös, népies mv., Pest-Solt vmegyében, homokos rónaságon, út. P. Vadkert 1 óra. Határa, ide nem értve a pusztákat, 12 507 hold és 142 □ öl, holdját 1200 □ ölével számítva. Ebből szántóföld 2579 h. 439 □ öl, kaszáló 1930 h. 206 □ öl, szőlőskert 746 h. 589 □ öl, legelő 4041 hold, futó homok 295 h. 1072 □ öl, mocsár és vizátlás 1996 hold, beltelek 919 hold és 36 ? öl. Ebből ismét urbériség: 1963 h. szántó, 912 h. kaszáló; egyház és város szántófölde 379 h., kaszálója 516 h., majorsági szántó 236h. és ugyanannyi kaszáló. Hanem majorsági puszták többben tartoznak ide, mint Tazlár, Kaskantyú, Czebe, Tabdi, Csenegőd és Kis-Bócsa, melyek összesen 42 510 holdra terjednek. Földe nagyon homokos, mely főleg csak rozsos és burgonyát, de tiszta buzát és tavaszit gyéren terem. A szarvasmarha- és birkatenyésztés jó karban áll. Terjedelmes szőlőiben jó kerti bort, de sok gyümölcsöt termeszt. Lakja 5560 ágostai, 257 rom. kath., 223 héber. Az ágostaiakat Vattay János telepítette ide a mult század első tizedében, Nyitra, Nógrád, Hont vmegyéből és Pestnek vácsi járásából; s ezért ezek tót eredetűek, de ma már a legöregebbeket kivéve, mindnyájan beszélnek magyarul. A katolikusok mind magyarok. Urbéri egész telek 70 található, további 233 mesterember és 959 zsellér. Van itt egy igen nagy ágostai templom, 4 osztályu derék iskolával, és egy kath. szentegyház; végre határában 4 mocsáros tó. Kis-Köröst birják a Vattay nemzetség leányágu örökösei.

Kiskunság (részlet)

Hova szívem, lelkem
Mindig, mindenholn vissza-visszavágyott,
Ujra láttam végre születésem földét,
A szép Kiskunságot!
Bejártam a rónát,
Melyet átölel a Tisza-Duna karja,
S ölében, mint kedves mosolygó gyermekét
Az anya, úgy tartja.

Itt vagyok megint a
Nagyvárosi élet örökös zajában,
Oh de képzeletem most is odalenn az
Alföld rónáján van;
Testi szemeimet
Behunyom, és lelkem szemeivel nézek,
S előttem lebegnek szépen, gyönyörűn az
Alföldi vidékek.

Petőfi Sándor

VII. program

Országos hírű faipar, védett növényritkaság

Harka-Kötöny-Bodoglár térségében a Kiskunsági Nemzeti Park munkatársainak közreműködésével megtekinthetjük a tartós szegfű (*Dianthus diutinus*) egyedüli előfordulási helyét, élőhelyét. Igazi szakmai kihívás az itt található feketefenyves erdőállomány szerkezet-átalakítása. Tájékoztatót kaptak a program résztvevői a térség magán-erdő-gazdálkodásáról is. Itt működik az ország egyik legnagyobb kapacitású raklapgyára, amely évi 80 000 m³ faanyagot dolgoz fel.

Harka, puszta, Pest-Solt vmegyében, Halas, Kötöny, Bodoglár, Tájó és Zana pusztákkal határos. Határa 10,000 hold, melynek harmada jó szántóföld, a többi homokos legelő. Birják b. Podmaniczkyak és több Fáy örökösök.

Kötöny, puszta, Pest-Solt vármegyében, határos Halas várossal, Pirtó, Tázlár, Bodoglár, és Harka pusztákkal. Kiterjedése 10,000 hold, melynek harmada sivatány homok. Töb-
bire nézve lásd Vadkert leírását.

Meg kell emlékeznünk a Budapest-csongrádi hajózó csatornának jövő évtized alatt remélhetőleg megvalósuló tervezetéről is.

Ámbár e csatorna eszméjével már Mátyás királyunk is foglalkozott, annak létesítése az óriási technikai és pénzügyi nehézségek folytán napjainkig csak pium desiderium maradt; pedig a csatorna országos fontossága mellett mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy a kérdés 1720 óta az országgyűléseken is ugyyszólván állandóan napirenden volt és a csatornát már József császár műszaki tanulmány tárgyává tette és a kérdés megoldásával, sok másokon kívül, hazánk oly kitűnő vízimérnökei mint Vedres István és Boros Frigyes éveken át foglalkoztak. Ez utóbbi 1867-68-ban az akkori kormány megbízásából 3 egymástól eltérő tervet is dolgozott ki. Érdeklődött ez ügy iránt Ferencz József királyunk is, a kinek akkori szegedi látogatása alkalmával Boros a tervekről részletesen referált.

Sajnos azonban, hogy a rendkívüli technikai nehézségek leküzdése a műszaki tudomány akkori állapotaában még oly óriási építési költségeket involvált, hogy a csatorna pénzügyi nehézségek miatt annál kevésbé létesülhetett, mert a várható jövedelem sem volt a befektetendő tőkével arányban.

A csatorna nemzetgazdasági fontossága abból ítélhető meg leginkább, hogy maximális teherforgalma 80 millió métermázsára tehető, ezenkívül vizének egyrésze öntözésre is felhasználható lévén, a vidék mezőgazdasági fellendülésére is előre nem látható mérvű befolyást gyakorolhat.

A Budapest-Csongrád-Szegedi hajózó csatornának országos fontossága sokkal inkább átment a köztudatba, hogysem felesleges ne lenne annak bővebb fejtegetése, és hogy a minden víziutat nélkülöző Kecskemét mily mértékben érezi annak szükséges voltát, eléggé bizonyítja a tény, hogy már 1825-ben a csatorna céljaira évente 25 ezer napi munkát ajánlott fel.

VIII. program

Homoki erdőállományok, hadtörténeti kuriózum

A Császártöltési Erdészet kezeli és tartja karban azt a 3,6 hektáros parkerdőt, amelyet 1981-ben alakított ki az erdőgazdaság. A közjóléti beruházás azóta a környékeliek kedvenc kirándulóhelye. A kececi sétaút során az Alföldre jellemző erdőállományokat tekinthettek meg a résztvevők. Így kocsányos tölgyest, fehér nyárást és az elmaradhatatlan nemesnyár-ültetvényeket. Kecelen, az Európában egyedülálló fegyvermúzeumban – mely *Pintér József* tulajdonosról elnevezett *Pintér Művek* fémüzem területén található – elavult, használaton kívüli fegyverarzenált tanulmányozhattunk.

Keczel, magyar falu, Pest-solt vmegyében, lapályos homokos térségen, út. p. Vadkerthez 1 órányira, 3663 lak, kik 17 zsidót kivéve, mind r. katolikusok. E helységet gr. Patachich Gábor kalocsai érsek telepítette 1734-ki sz. György hava 22-kén kiadott szerződésnél fogva, melly szerződést később visszavévn, 1845-ik apr. 9-kén más szerződéssel cserélte fel. Ebben Bánegyház, Dömötör és Csongód pusztákat örökösen a kezei határhoz kapcsolta, s magának semmi majorsági földet fen nem hagyott. E pusztákkal a kezei határ tesz mintegy 26,000 holdat, mellyből 1000 h. beltelek, 9000 h. szántó, 3000 h. rét, 100 h. kenderföld, 200 h. kukoricaföld, 360 h. helység szántóföldje, 260 h. kaszállója, 700 h. öreg szőlő, 800 h. új szőlő, 50 h. nyiresi szőlő, 50 h. fejrhomok szőlő, 40 h. helység erdeje, 40 h. helység csukástói erdeje, 800 h. szarkási erdő, 400 h. rafai-széki erdő, 48 h. urasági tölgyes erdő a falu mellett, 1 h. dömötöri koresmaföld, 9151 hold közlegelő. Határa egészen homokos, de mégis 1/6 első, 1/6 második, 4/6 pedig negyedik osztályu, mivel ezen föld az erős szelektől, hol pedig a föld árjától rongáltatik, s leginkább rozso terem. A marha- és birkatenyésztés jó karban áll. Van itt kath. paroch. templom, régi módra épült plebánia, mellynek közepén csak egy szoba van emelben torony formára; uradalmi borház és lakhely, megyei ház, urad. Pálínkfőző. Birja a kalocsai káptalan.

Császártöltés, német falu, Pest-Solt vármegyében, ut. p. Hajóshoz 1 órányira, Sárközt a homoktól elválasztó hegység és Órjeg mentiben két domb között benyuló völgyben. Határa 9738 hold, u. m. 2500 szántó, 538 rét, 1100 legelő, 1500 szőlő, 1800 erdő, 300 beültetendő homok; az órjegi mocsár 2000 hold. Ezekből uradalmi szántóföld csak 128 hold. Földje vegyes sárga és fekete homok, leginkább rozso terem. A helység végén van egy forrás, mellynek árokba huzása által tó képződött, melly most az uraságnak egy malmát hajtja. A szántóföldek közti völgyben pedig egy kis tó található. Végre az Órjeg nevű mocsár Akasztó helység határáról kezdve a megye végéig, illetőleg Baja város határáig huzódik. Népessége 1538 lélek, kik 13 zsidót kivéve, római katolikusok, paroch. templommal. Birja a falut a kalocsai káptalan.

Baráti est

Kellemes esti hűvösben gyülekezett az erdészsereg a baráti vacsorára. Úgy gondolom, mindenki maximálisan meg volt elégedve a vendéglátással, és a jó hangulat már csak az asztaltársaságokon múlt. Valószínűleg senki nem sértődött meg, hogy **Kiss Béla** vezérigazgató, a házigazda az est megnyitóját három mondattal elintézte. Köszöntötte a megjelent vendégeket – külföldieket és belsőket egyaránt –, majd **Sódar Pál**, volt vezérigazgatót, és végül jó étvágyat kí-

vánt. Mint utóbb kiderült, senkinek nem hiányoztak az eddig megszokott, rövidebb vagy hosszabb oda-vissza köszöntők, s ami kellemes meglepetés volt, a zene sem haladta meg 50 decibel hangerőt, kivéve a tapsot, melyet a helyi GÉRPVINE showtánc-csoport kapott előadásáért. Akit az éjféli a sátorban ért, friss, meleg töltött káposztával folytathatta a vacsorát, amivel kellően „megágyazhatott” a jó hangulathoz elengedhetetlen hideg sörmek és a homoki boroknak.

Emléktábla-avatás

A Városháza előtt gyülekező erdészeket harangjáték fogadta, és nem is akármilyen, hanem az Erdészhimnusz dallamát játszották a harangok. Ez kellemes meglepetés volt.

Ezután **Szabó Tibor** köszöntötte a 138. Vándorgyűlés második napján megjelenteket. Bemutatta a nap műsorvezetőit, **Gidró Katalint** és **Makranczi Zalánt**, a kecskeméti Katona József Színház művészeit és felkérte **dr. Sárközy István** alpolgármestert, hogy köszöntse a résztvevőket.

Gidró Katalin és Makranczi Zalán előadták *Oravecz Imre*: Az erdészet föltámasztása című versét

Hajnalodik,
harmat csillog a léckerítésen,

fölkel a felesége mellől,
csöndben fölöltözik
és távcsővel, botszékkal,
puskával, tölténnyel,
bárcával, jelzőbaltával felszerelve
világos színű nyári egyenruhában kilép a kiskapun
és szemlére indul az erdész,

hamar letér a kitaposott gyalogútról,
átvág egy levegős nyiladékon,
és a sűrűben folytatja útját,

időnkint megáll, és körülnéz,
figyeli a fákban a növekedést,
figyeli a korhadást magában,

megkeresi és szétrugdossa a vadászok csapdait,
de gondosan kikerüli az ehető gombákat
és gyógynövényeket,

néha talál egy-egy tisztást az életében,
kiszimítja rajta a mohát, ahol meggyűrődött,
fölállítja rajta a fűvet, ahol lefeküdt,
de ez egyre ritkábban esik meg vele,

keresztez egy friss vágást,
és szavak nyomulnak a tudatába:
dorong, rönk, tuskó, forgács,
de kitessékeli őket,
és helyet csinál néhány fiatal csemetefanévnek,
azután tovább megy,

egyenként elaltatja a baglyokat,
és sorban felkölti a vaddisznókat, szarvasokat,
nyulakat és rigókat,
és kidörzsöli a szemükből az álmat

és visszatér az erdészházhoz,
előveszi a mellényzsebéből az óráját,
rápillant, és fakereskedők, napszámosok és rőzse-
szedők jelenlétében
megnyitja az erdei napot

A Városháza udvarában *Sárközy István* emlékhelyet avatott, ahol *Koleszár István*, az ÁPV Zrt. Erdészeti és Agrárgazdasági Portfóliókezelő Igazgatóságának ügyvezető igazgatója rövid, munkásságát méltató beszéddel felavatta *Bakkay József* emléktábláját.

A Közgyűlés

Ezután az emlékhelyről a Katona József Színházba sétáltak át a Közgyűlés résztvevői. A színház nézőtere valóságos gyöngyszem, ahonnan gyönyörködhetünk a színpadra varázsolt erdőben. Fokozta élvezetünket **Kiss Gergely** hangu-

latos gitárjátéka. Ezután a műsorvezetők – eleget téve protokolláris kötelezettségüknek – köszöntötték a jelenlévőket, név szerint is említve **Benedek Fülöpöt**, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium szakállamtitkárát, **Koleszár**

Istvánt, az ÁPV Zrt. Erdészeti és Agrár-gazdasági Portfóliókezelő Igazgatóságának ügyvezető igazgatóját, **Bányai Gábert**, a Bács-Kiskun megyei Közgyűlés elnökét, valamint **dr. Sárközy Istvánt**, Kecskemét város alpolgármesterét.

A zászlók bevonulása és a Himnusz elhangzása után **Gazsó György** Jászai-díjas színművész előadásában meghallgattuk Arany János Rege a csodaszar-

Kecskemét földrajzi fekvése.

Itt áll ez a város folyóvíz nélkül, hegy nélkül, Istentől áldva, magyar népétől meglegedetten lakva, örök mozgó poszta-homok buczkák tág birodalmában. Hasztalan pusztította tatár, török, rácz, hasztalan élte a német, - mert a nagy síkságon, hol a fővényt szabadjában hordja a szél s a messze táj hajdan csupán vadaknak volt nagy tanyája, mindenféle mozgalmalmas élet, dús tenyészet képe tárul szem elé: ott, a hol II. József császár 1768. áprilisban Pesttől egész Szegedig egy földművest sem látott.

A ligetekkel tarkázott pusztákon, mond Kada Elek, a száguldó méneselek nyerítésébe, ballagó gulya kolompszavába a pásztorfurulya édes dallama vegyül, mely a mult keserveit csak azért panaszozza, hogy bele szőhesse a jövőbe vetett boldogító reményt. Tündöklő fehérségű tanyák lepik a beláthatatlan messzeségű mezőket, hol a szorgalmas kéz vezette ekevas nyomában tarkabarka szőnyeg gyanánt imbolygó vetés kel, hányja a fejét. Majd gyümölcserdő váltja azt, hol tenger mennyiség sárgálló barack, gránátpiros meggy, mosolygó almák milliói omlnaka a fákról, alattok az édes szőlő kék, fehér, piros gerezdje duskálkodik: fölhangzik közöttök a dalos madár füttyje, fölüti tanyáját ott a boldogság, részese annak minden lélek.

Messzire látszanak ki a karcsu tornyok, aranyozott keresztjeik-, gombjaikról szikrázva verődik vissza a napsugár; a tisztára meszelt házak fölé emeletes iskolák terülnek, a tudomány fohelyei, forrásai, - a sok templom azt hirdeti, hogy az ember vetésére Isten adja az áldást.

A régi városház bontásakor előkerült az udvar talajából 6-odfél száz apró ezüstpénz és arra vall a veretők, hogy a salzburgi érsekség XIII. századbéli pénzei; de napvilágra jutott akkor közelökben két arany is, az egyik velencei 1553-1558-ból, a másik török eredetű.

Közel van a híres Kaszapkút, melyen kívül születni és mégis Kecskeméten szerepelni kritikus dolog. E kút regéjét Kada Elek ekép mondja el: „Mikoron Árpád a honfoglaló magyaroknak az alpári csata után a földet osztotta, zúgolódott a csapat, melynek Kecskemét pusztája esett osztályul, jobb nyilast óhajtottak, olyant, a melynek vize is van. Elővette ekkor Zalán-verő kardját Kaszap, az öreg táltos és addig hányta föl vele a sivány homokot, míg abból üde víz buggyant föl. Megízlelte a nép és mivel jónak találta, megtelepült körülötte és annak pusztá vidékét gyümölcserdővé alakította. Ezóta emelkedett az ősváros, melynek őslakosai ma is azt tartják, hogy az az ember, ki a Kaszapkúton belül született.

Az alföldi városok népét régi tapasztalás okosította oda, hogy a nagy harangjokat meg ne húzassák minden jövevény kedvéért azonnal, ha csak nem püspök az, - de ha évek során jó akaratú illeszkedik az idegen a lelt viszonyok közé és ki-vált ha némi fekvőséget is szerzett közöttök, bevállalják egyenes szívvel, igaz barátsággal.

Mappából földrajzi leirást adó német tudósok ráfogták Kecskemét és vidékére, hogy tengerei eredetű kagylóhéjakkal behintett fővényes talaját szegényes fű födi, félnapokon át elbolyonghat az útas míg élőfára bukkan. Szaller György ugyan Pestmegye gabonás csűrénének és szénás kertjének nevezi e század elején Kecskemétet, még sem birta ellensúlyozni vele, a mit Korabinszky lexiconá elterjesztett, hogy fél napig is el lehet menni Kecskemét mellékén a nélkül, hogy a szem egyetlen zöld bokroskát is látna.

Honfitársaink tudatában is fészket vert a hiedelem, hogy pusztá van itt a legsivárabb alakban. Czuczor Gergely is így énekel:

De bár merre néztem Tisza, Duna felé
Egy szál fa csak kevés, annyi sem tűnt elé.

Sőt egy fölvidéki földrajzíró, Talapkovits Antal is a Földrajzi Közlemények 1880-iki évfolyamában azt vette tolla hegyére, hogy Kecskeméttől a Tiszáig elterülő sivár homokterület a Szaharát jutatja eszünkbe. Megzáfolja pedig ezt Kecskemét földművelésének, gyümölcs és szőlőtermesztésének leírása.

Mosolyogjon bár rajta a fölvidék embere, kinek majd a nyakába hogy nem szakad az erdős, regényes sziklabérczek tömege, lábai alatt tátongatnak a merész metszetű mély völgyek, a hasadékokba lezuhanó kristályvízű csermelyek, a tájkép ez ékesítő elemei: az Alföld metropolisának is megvannak a maga elragadó szépségei.

A ki barackvirágzások föl hág oda, honnan a

Sugártony kilátszik a pusztára,

annak szemét foglyul ejti a vörös virágtenger nyugodt tükre, mely a várost egészen körülövezi, pár napra rá kifehérszik e tengersík, mikor meg már az üvegmeggy miriadnyi fája hajladoznak a töménytelen, tömérdék fehér virág súlya alatt. Különösen szép Kecskemét város látóképe a nyíri Mária kápolna felől, a templom tornyok egymás mellé sorakoznak és a nagytemplomé úgy emelkedik társai és a háztenger fölé, mintha óriási kéz épen a nézés pillanatában vonná elő a talajból. Mindezt a nyári est a gomolyag, éles hegycsúcs, rovátkos várszerű, szinte mozdulatlan tetsző felhő képződés teszi a szemnek felejthetlenné; mert sehol sem oly fantasztikus szép a felhő-alakulás, mint az Alföldön, csak az a kár, hogy gyorsan változik a képe.

vasról című versét. Gazsó György a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem erdőmérnöki karán szerzett diplomát, színészi pályafutását pedig itt Kecskeméten kezdte.

Ezután **dr. Pethő József**, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke megnyitotta közgyűlést, és felolvasta **Szili Katalinnak**, az Országgyűlés elnökének a Közgyűléshez írott levelét.

„Országos Erdészeti Egyesület
Dr. Pethő József úr
elnök

Tisztelt Elnök Úr!

Köszönöm meghívásukat az Országos Erdészeti Egyesület 2007. évi Vándorgyűlésére. Hivatali elfoglaltságom miatt személyesen részt venni nem áll módomban országos rendezvényükön. Együttműködésünkre tekintettel, együtt érezve az erdészársadalommal, támogatva felelősségteljes munkájukat kérem, adja át jókívánságaimat tagságuknak és a küldöttközgyűlésen megjelent külföldi és hazai erdészeknek.

Az emberiség nagy kihívása, hogy hogyan tudja tevékenységét harmóniába hozni a környezetünkkel, a természettel. Az erdészek számára, akik évszázadok óta a tartamos erdőgazdálkodást művelik, közismert a fenntartható fejlődés világot érintő problémája. Hazánk nem rendelkezik fenntartható fejlődési stratégiával és magam is azon dolgozom, hogy még ez évben elkészüljön ez a munka. Az Akadémián vitasorozat keretében politikusokkal, tudósokkal, civilekkel keressük a leg-

jobb választ, hogy ősszel elkészülhesen javaslatunk. Kiemelt szempontnak tartom, hogy a társadalmi viszonyok képviselése az első és a gazdaság csak eszköz a végrehajtáshoz. Várom az erdészek szakmai észrevételeit is, hiszen az erdő a fenntarthatóság fontos tényezője, így az erdészek munkájának különösen nagy szerepe van az emberiség jövője szempontjából.

Tisztelt Erdészek, kívánom, hogy jövőt építő munkájuk a fenntartható fejlődés nemzeti stratégiáját támogatva, a társadalom melegezésére és saját boldogulásukra is szolgálva fejlődjön.

Budapest, 2007. június 20.

Üdvözlettel:

Dr. Szili Katalin”

* * *

*Gidró Katalin szavazata következett:
Lukács László: A fa (részlet)*

*Nesz nélkül árad, mint egy boldog álom
az élető nedv a sok titkos ágon,
gyökér folyók akár a vér a szívé,
torkollnak össze fent egy izmos ívbe,
mely az erőtől görcsbe csavarodva
vájja magát fel egyre magasabbra,
a gyökerekben, rostokban s inakban
erő száll fel a mélyből láthatatlan
s mindaz, ami a mélyben szunnyad érve,
erős törzsként bukkam a föld szívére.*

* * *

Ezután **Kiss Béla**, a KEFAG Zrt. vezérigazgatója, az Országos Erdészeti Egyesület Kecskeméti Helyi Csoportjának elnöke, egyben az esemény házigazdája szólt a megjelentekhez.

„Tisztelt Ünnepi Közgyűlés! Tisztelt Elnök Úr!

Kedves Kitüntetettek, Vendégeink!

Az alföldi ember közismert nyíltságáról, határtalan szeretetéről és ragaszkodásáról környezetéhez, élőhelyéhez. Ennek szellemében próbáltuk bemutatni az elmúlt évtizedek munkájának eredményét együtt a magánerdő-gazdálkodókkal, a természetvédőkkel és a munkánkat felügyelő hatósággal. Együtt, mert eredményeinket is közösen értük el.

A Vándorgyűlés résztvevői Bács-Kiskun megye különböző tájegységein nyolcféle programon vettek részt, melyek célja a Duna-Tisza köze természeti adottságainak, védett ritkaságainak, kulturális kuriózumainak, az erdőgazdálkodás e tájra jellemző folyamatainak és az értékteremtő munka eredményeinek megismeretése volt, különös tekintettel a Homokhátság megváltozott éghajlati, hidrológiai viszonyaira.

Vendégeink megtekinthették többek között a páratlan szépségű Kecskeméti Arborétumot – melynek létrehozását mi, erdészek kezdeményeztük –, az országosan ismert – 3 telephellyel, gazdag dísznövény-kínálattal rendelkező – Juniperus

Parkerdészetünket, a város legkedveltebb kirándulóhelyének számító, a nemzeti ünnepeink megemlékezésének méltó helyszínéként ismert Nyíri Parkerdőt, ahol a Vackor Vár Erdei Iskola található, a kiskunsági szikes puszták élővilágát, az ágasegyházi erdőtümb különlegességeit, a fülöpházi homokbuckák egyedi növény- és állatvilágát, a páratlan és messze földön híres bugaci Ósborókást, a kitartó munka emlékét őrző bugaci Alföldfásítási Múzeumot, továbbá az ország legnagyobb raklapgyártójaként ismert, évi közel egymillió rakodólapot előállító ÖKOPAL Raklap Üzemet, valamint a megye védett természet kincsei közül a Kolon-tó környezetét, a Közös-erdő növényrikaságait, illetve a tartós szegfű – világviszonylatban is egyedülálló – termőhelyét.

Hogyan is jutottunk el ideig? Engedjenek meg egy rövid történeti áttekintést!

Az Alföld utolsó természetes növénytakarója az erdős puszta volt, ahol erdők, mocsarak, lápok, lösz- és homokpuszták váltogatták egymást. Uralkodó erdőtümb a tölgyerdő volt. A honfoglalás idején az Alföld erdőkben és fában sokkal gazdagabb volt, mint ma. A mezőgazdasági kultúra fejlődése és a kiterjedt állattenyésztés azonban az erdők nagymértékű pusztulásával járt. A megváltozott hidrológiai és éghajlati viszonyok a felső talajrétegben futóhomok kialakulásához vezettek. A homok megkötése, az alföldi fásítás ügye úgyszólván állandóan napirenden szerepelt, egészen napjainkig.

Külön érdekességként emelném ki, hogy a homok megkötése alapvetően két módon történt, erdősítéssel, valamint szőlő- és gyümölcssteleptéssel. Talán nem véletlen egybeesés, hogy Kecskeméten 1934-ben rendezték meg először az Országos Erdészeti Vándor-

gyűlést, és szintén ebben az évben rendezték meg először – az itt termő gyümölcsök és termények bemutatása, továbbá piacra jutásuk elősegítése érdekében – az első Hírös Hét Fesztivált is, amely napjainkban is Kecskemét egyik legjelentősebb és legnépszerűbb hagyományos rendezvénye.

A kitartó munka eredményeként az Alföld 1945-beni 5%-os erdősültsége ma már eléri a 20%-ot, így Bács-Kiskun megye térképéről sorra tűntek el azok a fehér foltok, melyek a terméketlen homokbuckás területeket jelezték. A meggyét járva szemet gyönyörködtető látni az a sok zöldellő erdő, mely szinte gomba módjára nőtt ki a földből, átfórmálva ezzel az alföldi tájat.

Ha ugyanezt a történetet a Kecskeméten rendezett vándorgyűléseken megfogalmazott célkitűzések tükrében nézzük, elmondhatjuk, megvalósult mindaz, amit elődeink üzentek a jövőnek.

(1934)

„...Ha sikerülne elérni a célt, amit magunk elé tűztünk, nem csak sok ezer bold, ma alig termő magyar föld válnék a nemzeti vagyon jelentős alkotó elemévé, de sokszor tízezer magyar testvérünk nyerné el magában az erdőgazdálkodásban és még inkább a termékek feldolgozásában azt, ami annyira hiányzik: a munkát, a kenyeret, a nyugodt megélhetést...”

(1984)

„...Ötven éve elődeinknek az Alföld-fásítás előkészítése mellett a gyakorlati végrehajtásból kevés jutott, nekünk annál több. Az a lehetőség, ami számunkra itt megnyílt, mindennapunk munkájává vált. Eredményeinket és tevékenységünket értékeljük úgy, mint az Alföld sívó homokján végzett munkánk gyümölcsét...”

165 800 hektár erdő jelenti ezt a gyümölcsöt, mellyel elődeink – s már mi magunk is – hozzájárultunk az embereknek munkát, megélhetést és egy élhetőbb környezetet biztosító táj kialakításához.

S mi milyen célt tűzhetünk ki magunknak, mit üzenhetünk a társadalom, a jövő felé?

Mi erdészek továbbra is hiszünk az összefogás erejében, a közös célokért tett erőfeszítéseink eredményében! Hiszünk akkor is, ha korunk gyorsan változó világában a társadalmi és politikai elismerés elmarad, ha továbbra is az agrárágazat mostoha gyermekei vagyunk.

Óvjuk, védjük erdeinket, gondoskodunk a benne termő faanyag felhasználásáról. Mindennapi tevékenységünk során maradéktalanul megteremtjük az erdő sokrétű funkciójának összhangját.

Erdőinket közkinccsé tesszük, hogy minden korosztály élvezze az erdő által nyújtott örömeket és megismerhesse a természeti nehézségekkel küzdő erdészek korokon átívelő munkáját.

Ösztönözzük az élhetőbb települések zöldfelületeinek növelését, kezdeményezzük a parkerdők létrehozására hivatott programokat. Óvjuk és védjük pótolhatatlan természeti értékeinket.

Csak ily módon várhatjuk el, hogy az erdő, mely véd és szeret bennünket, igazi megbecsülést kapjon nemzetünk egészétől.”

* * *

„Erdő van, volt és lesz! A fák ledőlnek, de a gyökerek szívják már az új sarj táplálékát, álmodják már az új bajtást, és a csírák mélyén már új erdők susognak. A fából tűz lesz, otthonok melege, út lesz és távolság, a szekér-kerekek robogásában, játék a gyermekek kezében és szívében, szerszám és kisteknő, lesz asztal s rajta kenyér, kitárt kapu és ringó bölcső, papír és könyv, harangláb és koporsó lesz belőle – egy másik világ ismeretlen messzeségének nyugodalmas csónakja. A fák dőlnek és újranőnek. Él, millió levelével susogott, árnyékot adott a vadaknak, fészket tartott a madaraknak, és odvában talán fényes szemű mókások laktak – ez a dolgok rendje.”

(Fekete István)

Bányai Gábor is köszöntötte a résztvevőket, majd Benedek Fülöp és Koleszár István köszöntője hangzott el.

Benedek Fülöp:

„Tisztelt Közgyűlés!

A honfoglalást követő századokban az Alföld még erdős-ligetes síkság volt, azonban a 18. századra ismert történelmi okokra visszavezethetően nagy területei fátlan síkságokká váltak. Már a reformkorban közügyként merült fel az Alföld, de különösen a homokvidékek erdősítésének szükségessége.

A trianoni békeszerződés következtében az erdőterületek több mint 84%-a került az új határokon kívül. A megváltozott helyzetben a figyelem ismét az Alföld erdőkben szegény vidékeire irányult. S ez az a pont, ahol az alföldi erdősítések és Kaán Károly sorsa mindenki számára egyértelműen összefonódott.

Kaán Károly 1919-ben kiadta a jelzőt: „Erdőt az Alföldre!”, majd ezt követően az ő vezetésével dolgozták ki az alföldfásítási törvényként ismert 1923. évi XIX. törvénycikket, amelyet a trianoni békeszerződéssel elvesztett nagy erdőségek pótlására és az Alföld környezeti állapotának javítására hoztak.

Az akkor létesített erdők és fásítások észrevehetően átfomálták az Alföld képét, és ezt a munkát folytatják Önök napjainkban is.

Itt kell röviden említést tenni Kaán Károly erdőszervezési munkásságáról, melyet az erdőszervezési szakigazgatás élén végzett a minisztériumunkban.

Kaán Károly 1908-tól dolgozott a minisztériumban, ahol 1916-tól miniszteri tanácsosként a kincstári erdők ügyosztályát vezette, majd 1918-ban a Károlyi-

kormány az erdőszervezési ügyek országos vezetőjévé nevezte ki.

1919 végén helyettes államtitkárként – államtitkári hatáskörrel – az erdő- és faügyek kormánybiztosa lett.

A sors kegye volt az erdőszervezési ágazat számára, hogy egy ilyen fontos történelmi pillanatban ilyen formátumú egyéniség állhatott a megfelelő helyen, melyre addigi életútja predesztinálta.

A Kaán Károly nevével fémjelzett új erdőszervezési politika két legfontosabb irányelve:

- az ország erdőszervezésének növelése, elsősorban az Alföldön végzendő erdőtelepítések és fásítások révén, valamint
- a meglévő erdők védelme, a fenntartható erdőgazdálkodási gyakorlat kiteljesítése volt.

Úgy gondolom, hogy ezekhez az erdőszervezési politikai és azon is jóval túlmutató célkitűzésekhez hozzátenni, vagy azokból elvenni nem lehet, ezért az ő, korát megelőző gondolatait igyekszünk mi is megvalósítani. Lássuk tehát, mire jutottunk eddig.

Néhány szóval a Nemzeti Erdőprogramról:

Hazánkban a rendszerváltást követően a magánerdő-tulajdon gyarapodásával, az agrárgazdálkodás szerkezetének átalakulásával szükségessé vált az addigi erdőszervezési, erdőgazdálkodási szemlélet és az erdőszervezési politika átfomálása.

Az elmúlt évtizedben a társadalom figyelve minden korábbinál nagyobb mértékben fordult az erdő, illetve az erdőgazdálkodás felé, így erről az oldalról is számon kéri az erdővel való felelős és a közérdeket szolgáló gazdálkodást.

Az Európai Unió Erdőszervezési Stratégiájának és a társadalmi elvárásoknak való megfelelés érdekében tehát a Kormány 1110/2004. (X. 24.) határozatában elfogadta a Nemzeti Erdőprogramot a 2006-2015 közötti időszakra.

A Nemzeti Erdőprogramban meghatározott célok végrehajtása érdekében jelenleg az alábbi meghatározó feladatokról beszélhetünk.

- Az erdőszervezési támogatási rendszer átalakítása.
- Az erdőszervezési törvény módosítása.
- Az egységes állami erdőszervezési szabályzó-rendszerének kialakítása.

Erdőszervezési támogatási rendszer:

A fenntartható erdőszervezési politikát, az erdőszervezési védelmi, közjóléti szolgáltatásainak egyre magasabb színvonalú biztosítását segíti elő az erdőszervezési támogatási

rendszer, amely egyben az ágazat irányításának egyik fontos eszköze is. E rendszert 2007-ben gyökeresen át kell alakítanunk, így 2007 az átmenet éve lesz, amikor a megszűnő nemzeti támogatási rendszer elemeinek kifuttatása megkezdődik, és elindulnak az első új uniós támogatási jogcímek.

Az új rendszeren belül a nemzeti támogatások aránya visszaszorul, ugyanakkor az uniós támogatások szerepe megnő, különösen a magán-erdőszervezési ágazat számára.

2007-13 között az erdőszervezési célokra az Új Magyarország Vidékfejlesztési Programon belül mintegy 120-130 Mrd Ft-ot számunk.

Az intézkedések közül kiemelkedő szerepet kap továbbra is az erdőtelepítés, amelyre majdnem 70 Mrd Ft-ot tervezünk. Ebben az összegben benne van a 2004-2006 között a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv erdőtelepítési támogatásával létrejött 44 170 ha erdőtelepítés 2007-2013 közötti időszakra vonatkozó támogatási szükséglete is.

Az erdőtelepítés mellett azonban fokozott figyelemmel fordulunk a meglévő erdők fenntartása felé is. Új támogatási lehetőségként jelentkezik majd az Erdő-környezetvédelmi program, az erdőszervezési-átalakítás, a köz-

jóléti beruházások, az erdőszervezési intézkedések és a Natura 2000 erdőszervezési folytatott gazdálkodás, amelyekre mintegy 40-50 Mrd Ft közötti összeget szeretnénk kifizetni.

Nagyon fontosak továbbá az erdőszervezési versenyképességét javító intézkedések, amely támogatások nagyságrendje egyelőre 10 Mrd Ft körül alakul, és kiemelésre érdemes közülük az erdőszervezési gépvásárlás, útpépítés, infrastruktúra-fejlesztés, valamint az erdőszervezési szaktanácsadás.

Azonban a mindenkit leginkább érdeklő kérdés, hogy mikor indulnak ezek a támogatások? Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program brüsszeli elfogadása még nem történt meg, azonban éppen a tegnapi napon történt meg az a fontos egyeztetés az Európai Bi-

zottság képviselőivel, ami alapján az elfogadás már valóban csak napok kérdése. Ennek köszönhetően elsőként az új erdőtelepítési támogatási rendeletet a miniszter úr várhatóan még a jövő héten aláírja, illetve a többi támogatási rendelet kidolgozása is végleges irányt vesz.

Erdőtörvény módosítása:

Az erdőtvörvény módosítása rövidesen megjelenik a Kormány II. félévi munkatervében, így a 2005. év végén félbehagyott egyeztetések rövidesen folytatódnak. A törvénymódosítás legfontosabb területei között az alábbiak sorolhatók fel:

- az erdőfenntartás pénzügyi garanciarendszerének átalakítása;
- az osztatlan közös tulajdonban lévő erdőterületek jelentős részén, 217 074 ha-on az erdőgazdálkodás beindításának további ösztönzése;
- az erdőtervezésnek, az éves erdőgazdálkodási tevékenység tervezésének és engedélyezésének egyszerűsítése;
- az új uniós erdészeti támogatásokkal végzett erdőgazdálkodási munkák kivitelezését és azok ellenőrzését megkönnyítő szabályozás;
- felelős szakirányítói réteg kialakítása;
- az illegális fakitermelés elleni küzdelem hatékonyságának növelése.

Az egységes állami erdővagyon-kezelés szabályzó-rendszerének kialakítása:

E téren mindenekelőtt szükséges figyelembe venni a május 15-én elfogadott 2082/2007. számú Kormányhatározatot, amely 2008. január 1-i határidőre az FVM első helyi felelősségében az egységes állami erdőkezelés rendszerére vonatkozó javaslat kidolgozását rendeli el.

Az egységes állami erdőkezelés szervezeti rendszerének kialakításában mindenképpen nagy jelentősége lesz a Parlament előtt lévő, az állami vagyonról szóló törvénytervezet elfogadásának. E törvény alapján létrejöhet a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács, illetve az operatív vagyongazdálkodási tevékenységet végző Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., amely vélhetően az egységes kezelés irányába fog hatni. Az FVM-nek e változások ismeretében tehát az egységes állami erdőkezelés szakmai szabályzó rendszerére vonatkozó javaslatát az erdőtvörvény módosításához kapcsolódóan kell megfogalmaznia.

Tisztelt Vándorgyűlés, a 2007. év tehát valóban az átmenet és a változások éve lesz, azonban remélem, hogy ezek

a változások az ágazat helyzetének javulását szolgálják, és a Kaán Károly által kijelölt célok közül egyre több fog teljesülni!"

* * *

Koleszár István köszöntője:

„Tisztelt Vándorgyűlés, tisztelt Erdészek!

Az ÁPV Zrt. nevében tisztelettel köszöntöm a Vándorgyűlést. Felemelő érzés számomra egy ilyen törekvő csapat előtt állni. Erre a vidékre mindig is a törekvés, a munkabírás és az alkalmazkodóképesség volt jellemző. Mindezeknek is köszönhető, hogy az erdészeti társaságok közül a KEFAG Zrt. dolgozik a legnagyobb hozzáadott értékkel.

Felelős törődés az erdészeknél és felelősség a tulajdonosoknál. Társaságaink megfelelnek a gazdasági, védelmi és közjóléti követelményeknek, egyöntetű jövőképpel rendelkeznek, megfelelőséget mutatnak a tartamosság és a fenntartható fejlődés érdekében. Jelentős közvagyonot kezelünk. Az ezzel járó köztájékoztatási kötelezettséget is szeretném egybekötni ezen a vándorgyűlésen és köszöntenem Önöket azzal a hírrel is, hogy az állami erdők Magyarországon jó kezekben vannak. Azt az eredményt, amit társaságaink megtermeltek, gyakorlatilag aranykornak is nevezhetjük. Ezt jelentősen azoknak az erdészeknek és segítőknek köszönhetjük, akik közreműködtek ebben a folyamatban.

Azzal szeretném köszöntenem a vándorgyűlést, hogy az állami erdők jó kezekben vannak, és továbbra is számíthat ránk mindenki, aki velünk szemben is követelményt támaszt.

* * *

„Sok nagy erő; Kevés vagy Egy ellenben csak igen kis erő” hanem azon sok is csak úgy nagy erő, ha közösen dolgozik egy célra; közös dolgozás, egyesülés pedig a sokaság oly számtalan külön színesei közt csak úgy eszközölhető s tartós, ha minden, ki a tárgyban munkás, fáradozási után bizonyos vagy várható haszon következtében jobb létét emeli, vagy emelni reméli;... – A közös érdek – interesse – azon nagy titok, mely mindent egyesít, s a nemzetek hosszú éltőknek egyedüli garantiája.

(Széchenyi István)

* * *

Pethő József OEE elnök beszéde:

„Tisztelt Magyar Erdészek!

Az Országos Erdészeti Egyesület 138. Ünnepi Közgyűlésének helyszíne a kecskeméti Katona József Színház ünnepélyességével, az erdészszakmát hűen bemutató színpadképével, a megtelt széksorokkal méltó keretűl szolgál. Az igazi alapot – már évek óta – mindig a megelőző nap, a Vándorgyűlés jelenti. A KEFAG Kiskunsági Erdészeti és Fa-

ipari Zrt. és az OEE Kecskeméti Helyi Csoport erdészközösségének egy éve tartó, mindig részletre figyelő szervezőmunkája – mindannyiunk meglegedésére – meghozta a gyümölcsét. A nyolc program szemléletesen mutatta be a legutóbbi, az 1984-es Vándorgyűlés óta eltelt közel negyed század – térségben – elért erdészeti eredményeit. Mindezzel megérintett bennünket az erdészszakmába vetett hit. A legjobb erdész hagyományok méltó folytatóit ismertük meg a Bács-Kiskun megyében szolgáló erdész kollégáinkban.

Emeli Közgyűlésünk értékét a bennünk élő múlt, hisz sem jelenünk, sem jövőnk e nélkül nem lehet. Igen, Kaán Károllyal az élen az Alföldfásítás nagyjait is megidézhetjük „vándorlásainkat” kísérő ünnepélyes pillanatokban.

És az előttem szólók – a megyei politikus és erdész, a magyar erdészet országos vezetői – is mindannyian jó munkát adtak.

Időnként meg kell tennünk – hitelünk biztosítására – szakmánkat nem ismerő,

de nagy tekintélyű gondolkodók segítségével hívását. Itt vagyunk Kecskeméten, a híros városban – igen, a város neves szülöttjének, Kodály Zoltánnak gondolatait felhasználva szeretném elnöki beszédem alaphangját megadni, így: „Szellemi szabadságban – megalkuvás és kompromisszum nélkül – lehet csak élni” Amikor csupa nagy betűvel megszólítom Önöket, és napjainkra gondolok, társul szegődik mellém – de ki is jőzánit – híres zeneszerzőnk gondolatvilága!

Egy év telt el az OEE tisztségviselőinek, így az elnökségnek is az újjá-választása óta. Kellő időtávlát ez ahhoz, hogy a tevékenységünk tükrében szembeüljünk szakmánk valóségeivel. Ha csak munkánk egyes részeredményeit tekintjük, így egyesületünk és szaklapunk honlapjának közszolgálatba állítását, napi törvényes működésünket segítő szabályzatok megújítását, vagy a 2007. évi munkatervünk helyi csoportok, régiók és szakosztályok bevonásával történő összeállítását – talán az elégedettség hangján szólhatnék. De a kezdeti lépéseink – érdekeink képviselője szintjén – is biztatónak tűntek, ha megemlítem megtisztelő látogatásunkat az Országgyűlés elnökénél, nyitástunkat a zöld civil szervezetek irányába, vagy folyamatos egyeztetéseinket főosztályunkkal, valamint állandó kapcsolattartásunkat a MEGOSZ-szal és a FAGOSZ-szal. Kiemelt jelenlétünk a 2 millióodik hektár erdő átadásán is reménykeltőnek tűnt, s ezzel be is fejeződött.

A 2018/2006. (VI. 30.) korm. rendelettel szemben – mely az Állami Erdészeti Szolgálat 10 igazgatóságát egy-egy me-

gyei mezőgazdasági szakigazgatási szervbe rendelte – már nem tudtuk megvédeni a jól működő szervezetünket. Sőt – vezetőinek eltávozásával – tovább gyengült az FVM Természeti Erőforrások Főosztálya is. Napjainkra újabb gyanús suttogás kezdődött a magyar erdészet alapintézményének, az erdőrendezésnek parkoló pályára történő tereléséről. Erre mondja a magyar, nincs hova visszalépni. A magánerdők negyedmillió hektárjának rendezetlensége, erdősültőségünk 25%-ra történő emelésének közép- és hosszú távú szakmai megalapozása, az Országos Erdőállomány Adattár egységes elvű fenntartása csak néhány kiragadott példa a halaszthatatlan és ütemezett éves program mellett, melyek az erdőrendezés fontos állami feladatai,

végzésük már EU-s elvárás, vagy talán követendő példa. Ha mindehhez hozzá teszem szakmánk egyéb területein visszatérően jelentkező bizonytalan jövőt sejtető ügyeket, így: hova tartozzon a magyar erdészet, ki kezelje a különböző védettségbe sorolt erdőket, lesz-e erdőprivatizáció, lesznek-e erdőgazdasági összevonások, mikor terelhető normális mederbe a vadászat stb.? – már korántsem az optimizmus oldalán állok.

Mi is a fő probléma? Először is „ne másokban, külső körülményekben, de főként önmagunkban keressük a hibát” (Széchenyi). Tegnap az ismert riporterri kérdésre már mint, mi az oka erdész-összetartozásunknak, nem adtam egyértelmű választ, most megteszem. Nem vagyunk egységesek a szakmát meghatározó kérdésekben. Továbbá a szakma igazságáért – egzisztenciális okok miatt – a magyar erdészet vezető rétege nem mer kiállni. Háttérharc és egyéni küzdelem fellelhető, nyílt konfrontáció azonban nem. Az alapigazság: vadászházak rejtélyes világában létrejött alkuk rövid távú sikerre kárhozthatnak. Érdekérvényesítés csak összefogással, egységes fellépéssel érhető el.

Másodszor a nemzet érdeke az, hogy az erdészszakma minden szintjén, minden szakterületén erdészvezető álljon. A magyar erdőgazdálkodás a XX. sz. 60-as éveiben volt a csúcson, amikor az Országos Erdészeti Főigazgatóság egységben és mindent átfogó szervezetben irányított. Ma az erdészet felett ellenőrzést és irányítást gyakorló agráriumnak és gazdasági szférának rá kell ébrednie – demokráciában különösen indokolt –, hogy csak az egycsatornás, áttételek kizárásával működő szervezet a hatékony. A II. világháború végét követő államosítás óta, 60 éve várjuk, hogy végre kezünkbe vehessük a magyar erdők minden hektárjának – több évszázados tudományra és gyakorlatra épülő – kezelését, s ehhez szervesen illeszkedő országos hálózat irányítását, vezetését. Államtitkár Úr is Kaán Károlyra, egyik legnagyobb, elveiben máig ható erdészünkre hivatkozott, fogadják el végre intelmét:

„Az évszázados fordulóra berendezett erdőgazdaság üzemének sikerét, sem a közjogi politika szeszélyeinek, sem a kormányzati politika ötletszerűségének kitenni nem lehet.”

Nekünk erdészeknek saját erdészetünket kell végre élnünk. Meg kell alapoznunk – immár sokadszorra – a magyar erdészet ethoszát (erkölcsét) elfogadva Széchenyi I. általános javaslatát, miszerint „Tegyen e tekintetben minél előbb rendet a törvényhozás.”

* * *

Az elmúlt Vándorgyűlés óta elhunyt tagtársakról emlékezett meg **Ormos Balázs**, az Országos Erdészeti Egyesület főtitkára

Ágoston Dénes erdésztechnikus, Albert Tóth Gergely erdésztechnikus, Aradvári László erdőmérnök, Baka László erdőmérnök, Battyányi Csaba erdésztechnikus, Bózsa Jenő erdőmérnök, Csapó Gyula erdésztechnikus, Csorba Ferenc erdész, Dózsa Bertalan erdész, dr. Hopp Viktor erdésztechnikus, Fekete János erdész, Felbázi Sándor erdész, Fenyősiné dr. Hartner Anna erdőmérnök, Hajós János erdésztechnikus, Halász Aranka erdőmérnök, Hedl András Bedő Albert-díjas erdésztechnikus, Hefler László erdésztechnikus, Héjja Endre erdésztechnikus, Hessz József erdőmérnök, Horacsek Vilmos erdésztechnikus, Horváth Zoltán erdésztechnikus, Kapuváry Dezső erdésztechnikus, Id. Keresztes György erdőmérnök, Bedő Albert-díjas, Kiss Ferenc erdésztechnikus, Kleiber Sándor erdésztechnikus, Koczi-ba Jenő erdőmérnök, Koncz János erdőfelügyelő, Korek Károlyné erdőmérnök, Körtvélyesi György aranydiplomás erdőmérnök, Králik Miklós erdőmérnök, Krumpek Tamás erdész, Miklós Sándor erdésztechnikus, Nagy István erdésztechnikus, Nagy János erdésztechnikus, Id. Nagy Lajos vadász, erdésztechnikus, Nagy Miklós erdőmérnök, Pap Ferenc aranydiplomás erdőmérnök, Papp László Kaán Károly díjas, aranyokleveles erdőmérnök, Ribák Béla erdész, Rubics Dezső erdésztechnikus, Sinágel József erdésztechnikus, Szabó Elemér erdőfelügyelő, Szabó Imre erdésztechnikus, Szabó János erdész, Szalontai Zoltán erdőmérnök, Tóth János tiszteletbeli tag erdőmérnök, Varga Béla erdész, Willim Lajos erdésztechnikus

* * *

Idén ünnepeljük Kecskemét nagy szülőte, Kodály Zoltán születésének 150. évfordulóját. A róla elnevezett kecskeméti Kodály Iskola a magyar kulturális életben – Kodály szellemi hagyatékának ápolásával, a zenei oktatás és

nevelés magas színvonalával, az itt végzetek páratlan szakmai sikereivel – kiemelkedő helyet foglal el. Kórusainak, növendékeinek sikere nemcsak hazánkban vált ismertté, hanem szerte a nagyvilágban is. Az iskola Clarus fiú-

kórusának előadását hallhattuk, vezényelt Hainfart Márta.

* * *

A szünetben sajtótájékoztatót kérdezhettek a megjelent újságírók az ágazat helyzetéről, a napi aktualításokról, a

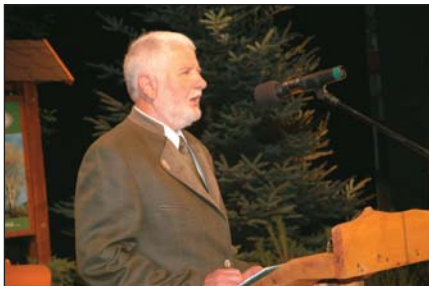
várható jövőről. Ritkán jelenik meg az erdészeti témákkal kapcsolatos sajtótájékoztatót annyi újságíró, mint amennyi most megjelent.

* * *

Egyik nagy feladatunk az életben – megtanulni, felismerni a valódi értéket. Mindennek értéke van: amit gondolunk, amit meg szolgálunk, amit kapunk, amivel bármilyen formában kapcsolatba kerülünk. Am vannak értékek, melyek gyorsan változnak – a bangulatunkkal, az idő múlásával, a körülményekkel. Valódinak csak azok nevezhetők, amelyek velünk maradnak, amelyek boldoggá tesznek, amelyek tartalmassá teszik életünket. Ilyenek pedig csak az emberi értékek lehetnek.

(George Matthew Adams)

Ezután került sor a kitüntetések átadására. **Bogdán József**, a Díjbizottság elnöke előterjesztette a kitüntetéseket, melyek méltatását **Répászky Miklós**, a Díjbizottság tagja olvasta fel, majd **Pethő József** elnök adta át az emlékérmeket, és okleveleket.

Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevél

DR. SZODFRIDT ISTVÁN
erdőmérnök, kandidátus

Szodfridt István erdőmérnök szakmai pályafutását az Erdészeti és Faipari Egyetemen kezdte, ahol 1953-ban szerzett diplomát.

Öt évig a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott, majd az Erdészeti Tudományos Intézetbe került. Innen került az Erdészeti és Faipari Egyetem Termőhelyismeret-tani Tanszékének élére.

Kezdeményezője volt a magyarországi táji erdőművelési irányelvek erdő- és termőhely-tipológiai alapelveken való kidolgozásának. Ehhez nagyban felhasználta az Őrségben és a Vendvidéken végzett vegetációtérképezési tapasztalatait. Megszervezte, és első igazgatója volt az Erdészeti Tudományos Intézet Kecskeméti Állomásának. Ebbéli minőségében nagyban hozzájárult az alföldi erdők termőhelyeinek jobb megismeréséhez, osztályozásához és az alföldi erdőgazdálkodás fejlesztéséhez. Nemesnyár nevelési vizsgálataiból gyűjtött anyaggal doktorált és szerzett kandidátusi fokozatot. Egyetemi évei alatt egy egész erdőmérnök-generációt oktatót a talajtan, az erdészeti meteorológia és a termőhelyismeret-tan tárgykörében.

Az erdészek, a botanikusok és a természetvédők közötti szakmai párbeszéd egyik fő támogatója.

Szakmai tapasztalatairól több száz hazai és idegen nyelvű publikációban számolt be. Összefoglaló műként jelentette meg az „Erdészeti Termőhelyismeret-tan” című könyvet, ami a mai napig egyetemi tankönyvként szolgál.

Az Országos Erdészeti Egyesületben is munkát vállalt különböző területe-

ken. 1986-tól három cikluson keresztül volt a Soproni Helyi Csoport elnöke.

Rendszeresen publikál az Erdészeti Lapokban, gyakran jelentet meg referátumokat külföldi lapokból. Cikkei kerestek más hazai szakmai folyóiratokban és tudományos lapokban is.

Tudományos tevékenysége mellett aktívan részt vesz az ismeretterjesztésben és a hazai erdészeti szakma tudatformálásában. (A Díszoklevelet és a vele járó hollóházi porcelánvázát, mely az Északerdő Zrt. ajándéka, az egyetemi tanévzárón vette át a kitüntetett.)

„Dr. Pethő József elnök úrnak

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Jóska!

Hálásan köszönöm a tiszteletbeli tagsági díszoklevél adományozásáról tájékoztató kedves soraidat. Bevallom, ez a megtiszteltetés nagyon nagy örömet szerzett, mivel annak a szakmának elismerését jelenti, amelyet egy életen keresztül szívvel-lélekkel műveltem és szerettem.

Sajnálattal kell azonban kimentésemet kérnem, mert egészségi állapotom már nem teszi lehetővé az utazást. Naponta 16-18 órán át kell oxigént szippkolnom, és az újonnan kapott felszerelés akkora, hogy ezzel már hosszabb ideig nem tudok távol maradni otthonomtól. Ráadásul többször rosszul lettem, és ez az autóvezetés abbahagyására kény-

szérített. Az idei évben már betöltöm a 77-et, és a szervezet kopásának jeleit kénytelen vagyok tudomásul venni.

Nem tudok mást tenni, mint baráti üdvözlétemet küldeni a rendezvényre összejött pályatársaknak, és kérem nekik töretlen alkotókedvre, jó egészségre irányuló jókívánságaimat átadni. Magam itthon csak Arany Toldi-jának egyik sorát mormolgathatom, vagyis „Hej, ha én is, én is köztetek lehetnék, szép magyar vitézek, aranyos leventék.”

Kívánok a terepi programokhoz kellemes időt, a baráti találkozás örömet és a szokásos köszöntéssel zárom leveletem: Jó szerencsét! Üdv az erdésznek!

Sopron, 2007. máj. 23.

Dr. Szodfridt István”

Elismerő Oklevelet kaptak:

Berger Péter, Dózsa Lajos, Fritsch Ottó, Jankovics László, Jubász Lajos, Katona Zoltán, Marton Imre, Nagy András, Pósa József, Sajgó Ferenc, Som László, Stibrányi György, Stift László, Szabó Csilla, Szommer József, Vajda Rudolf István.

Decrett József emlékérmét kapott

GOLDBACH KÁROLY erdésztechnikus

1941-ben erdészgyakornok az Egri Érsekség uradalmi erdőterületén, majd Görgényszentimrén alerdézi iskolába jár. Ásotthalmán fejezi be erdészeti tanulmányait.

1946 őszétől az Egri Erdőrendezőség állományába kerül, ahol terepi munkákat végez. 1953. évtől a Szilvásváradai Erdészethez kerül erdőművelőnek. Lelkiismeretes és eredményező munkáját új csemetekertek létesítése, a

150 ha-os elmaradt erdőfelújítási hátralék felszámolása, a Bükk-fennsíkön kialakított munkásszálló dicséri. A természetvédelem iránti elkötelezettségét bizonyítja a Szalajka sziklaforrás védelme érdekében kialakított véderdő létesítésének kezdeményezése és megvalósítása. Ezt követően a Bükk-fennsík főerdése lett, ahol a korábban általa megkezdett munkákat még nagyobb odafigyeléssel végezhette.

Külön ki kell emelni az emberséges bánásmódját és a rá mindig jellemző segítőkészségét. Nevéhez fűződik a fennsík sajátosságához alakított nyári erdősítés alkalmazása.

1962-től fahasználati műszaki vezetői munkakör ellátására kap megbízást. Az ő nevéhez fűződik, az ún. komplex brigádok megszervezése.

Nyitott volt minden újra, ami a szakmában alkalmazható volt.

60 éve aktív tagja Egyesületünknek. A fiatal erdészek nevelését és az egyesületbe való beszervezésüket fontos feladatának tartja.

SZABÓ BÉLA erdésztechnikus

A szegedi Erdészeti Technikum elvégzése után 1966-ban Püspökladányban, az ERTI állományában kezdte meg gyakornoki munkáját. A debreceni erdőgazdaságnál 1969-től kerületvezető, 1982-től műszaki vezető. 1997-től – napjainkban is – erdészeti igazgató a Nyírerdő Zrt. hátlapi erdészeténél.

Az erdészetében meghatározó jelentőségű akác és nyár termesztését – ültetvényes hozamelvű, illetve természet-szerű – termesztési irányok helyes kiválasztása hatja át.

A pusztai és a gyöngyvirágos tölgyesek erdőtársulásaiban a fenntartó jellegű gazdálkodást, az erdőpusztai tölgyeseknél a rekonstrukciós jellegű, természet-szerű felújításokat mintaszerűen, a természetvédelem elismerését elnyerve irányítja. A homoki tölgyes zárványszerű maradvány erdőrészek tuskózás nélküli felújításában technológiai fejlesztést valósított meg. A kedvezőtlen termőhelyi viszonyok között az erdőművelési munkákat magas szakmai színvonalon végzi. A kedvezőtlen ökológiai adottságok mellett erdészete maradéktalanul teljesíti a pénzügyi elvárásokat is.

A 2005-ös évben orkán miatt, mintegy 520 hektár erdőterületen semmisült meg a faállomány. E rendkívüli feladatot mára erdőfelújítással bezárólag teljesítették.

Erdőkezelési feladatait egyenletes és jó minőségben, környezetbarát módon, nagy szakmai elhivatottsággal és ember-ségesen végzi. Erdészeténél megbízható és példamutató az erdőgazdálkodás.

Egyesületünkben hosszú ideje aktívan dolgozik. Számos esetben volt házigazdája a régiós és országos szakmai rendezvénynek.

VASPÖRI LAJOS erdésztechnikus

Sopronban szerzett erdésztechnikusi oklevelet 1968-ban és lett tagja az Egyesületünknek is. 1981 óta pagonyvezető főerdészként dolgozik. Mint kerületvezető erdész és vadász, önállóan tevékenykedik az Őrszentpéteri pagonyban, öt erdészkerületben, 4200 hektár erdőterületen.

Jelentős szakmai kihívás volt számára, a hatósági előírásként jelentkező több száz hektáros karácsonyfatelepek létesítése, működtetése, később erdőállományá átalakítása.

Minőségileg más jellegű szervezési és irányítási feladatot jelentett az Őrségi Nemzeti Park megalakulása. Ezeknek

az elvárásoknak kompromisszumkész hozzáállásával, tudásának kibővítésével és erdészszívvel végzett munkájával kiválóan megfelelt.

Munkája során az erdőművelés, a fahasználat és a természetvédelem mellett még a pagony vadgazdálkodási feladatainak ellátása is őhozzá tartozik.

Munkatársai és vezetői szeretik, megbízható, jó kollégaként elismerik. Munkaterületén példás rend és fegyelem uralkodik.

A lakóhelyén működő sportvadászoknak elnöke, már hosszabb ideje.

Egyesületi tevékenysége a közvetlen környezetének egyesületi rendezvényekre való szervezésével, az Erdészeti Lapok népszerűsítésével és az iskolákban az erdő szeretetére nevelésben teljesebb ki. Gyakran él a véleménynyilvánítás lehetőségével az egyesületi rendezvényeken.

Kezdeményezője volt a helyi csoport és az Erdélyben élő magyar erdészek közötti kapcsolat felvételének és a kölcsönös találkozók szervezésének.

Bedő Albert emlékérmét kapott

DR. BARÁNYI LÁSZLÓ
erdőmérnök

Munkaviszonya a Kiskunságban 1955-ben indult. Évtizedeken át volt a kiskunsági helyi csoport elnöke. Ez idő alatt aktív egyesületi életet élt a helyi csoportban. Kezdeményezésére vették fel a délvidéki, a felvidéki és a kárpátaljai, majd a bolgár erdészekkel a kapcsolatot.

Ő vezette be egyesületünk vándorgyűlésein a többszekciós terepi bemutatókat, melyet első alkalommal, 1984-ben Kecskeméten alkalmaztak.

Egész életét az önzetlenség és puritánság jellemezte.

Erdészeteknél műszaki vezetői, majd erdészetvezetői 10 éves munkásságában bizonyította szakmai felkészültségét, a kiváló szervezőkészségét és a tájegység iránti elkötelezettségét. Erre az időszakra esik az erdőgazdálkodás forradalmi technikai és technológiai váltása a homokhátasági erdőművelésben új technológiák bevezetésére.

Közel 20 éves igazgatósága alatt 56 ezer hektár új erdőtelepítést végeztek. Ezt a hőskort jellemző gigászi munkát a szakma is megbecsülte. 1975-ben a háború utáni egymilliomodik hektár erdő születése alkalmából Kecskeméten állítottak fel emlékkövet.

Irányításával fejlesztette ki az erdőgazdaság a sok ezer városlakó pihenését szolgáló csalános parkerdőt, és a lakiteleki tőserdő közjóléti objektummá fejlesztését.

Kiterjedt társadalmi tevékenységet folytatott, tagja volt az MTA erdészeti albizottságának, a MTESZ elnökségének.

IPSITS LAJOS
erdőmérnök

1951 óta tagja egyesületünknek. 1993-ban újjászervezte a gödöllői Helyi Csoportot, és elnöke a Gödöllői Nyugdíjas Erdész Klubnak is.

1955. évben szerezte meg az erdőmérnöki oklevelet. Gyakornokként, majd középszintű vezetőként már fiatalon kitűnt kiváló szervező készségével, szakmája iránti elkötelezettségével, műszaki érzékével.

Az Erdőgazdasági Szállító és Gépjávitó Vállalat kirendeltsége élére kerülve eredményes munkája elismeréséül, elnyerték a nagyvállalat vándorzászlaját.

A Mátrai Állami Erdőgazdaságnál végzett szállításvezető és szervező munkájáért megkapta a legmagasabb szakmai kitüntetést. A Gödöllői Erdőgazdaságnál irányította a fejlesztési főosztályt. Feltáróutakat tervezett, fagyártmány-üzemek gépészeti és technológiai terveit készítette, kivitelezésüket irányította.

Részt vett a Kiskunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság megszervezésében. 1975-től nyugállományba vonulásáig az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda főosztályvezetője, majd főmérnöke.

Kiváló műszaki munkássága közül kiemelkedők: matematikai módszerek alkalmazása az erdészeti szállításban; erdőgazdaságok távlati feltérési tervei; korszerű faipari és anyagmozgatási technológiák kidolgozása és bevezetése.

Pályafutása kezdetétől vezetői beosztásokban szervezte és irányította mindenkorai munkahelye termelési és műszaki fejlesztési tevékenységét.

KÁLDY JÓZSEF
erdőmérnök

1977-ben okleveles erdőmérnöki, 1982-ben erdészeti technológus szakmérnöki képesítést szerzett. Az erdőmérnöki diploma megszerzése óta a mecseki erdőgazdaság dolgozója, 1990 óta első számú vezetője.

Több évtizede tagja, 8 évig elnöke az OEE Gépesítési Szakosztályának. Szoros kapcsolatot alakított ki az erdészeti gépgyártókkal.

1990–1998 között a helyi csoport elnökeként az átszervezések idején sikertelenül megerősíteni a szakma összetartó erejét. 1998-ban választottuk az Egyesület elnökévé. Fontos-

nak tartotta, hogy az egyesületnek legyen írott programja, legyen alkalmazott főtitkára. Az egyesületi élet megújításán, kiteljesítésén munkálkodott. Országjárása után született meg az ezredforduló egyesületi programja, mely minden helyi csoport javaslatát, elvárását tartalmazta.

Elnöksége alatt létrejött az „Erdészcsillag Alapítvány”. Megújult és minden tekintetben színesebbé vált az „Erdészeti Lapok”. Kialakításra került az egykori székházunkban az „Erdész Terem”. Hagyományá vált az „Országos Erdészverseny”. Az egyesületi kitüntettek emlékgyűrével való jutalmazását és az ünnepség bensőségebbé tételét is ő szorgalmazta.

Az általa vezetett részvénytársaság elsők között mutatott példát a környezetkímélő, a természetközeli erdőgazdálkodás lehetőségeire.

A társadalom felé való nyitását az Almamelléki Erdei Vasúti Múzeum, az Árpádtetői Erdei Iskola, a Mecsextrem Park létrehozásával bizonyította.

Kaán Károly emlékérmét kapott

BOGNÁR GÁBOR
erdőmérnök

Erdőmérnöki diplomáját 1970-ben szerezte meg Sopronban. Szakmai pályafutását a Kiskunságban kezdte. Tízéves munkája során alaposan megismerte és elsajátította a homoki erdőgazdálkodás tudnivalóit. Néhány év alatt elismert szakemberévé vált a kiskunsági erdőművelésnek.

Erdészeti és vadászati szakfelügyelő lesz a Kiskunsági Nemzeti Parkban.

1984-ben az AESZ-hez került, a kecskeméti osztályt vezette húsz éven ke-

resztül. Szervezőképessége, széles körű ismertsége révén komoly szerepe volt abban, hogy a megyében a privatizáció során rövid idő alatt beindult a magán-erdő-gazdálkodás.

Agitációs és ismeretterjesztő munkájával nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy Bács-Kiskun megyében jelentős – 31 500 ha – erdőtelepítés létesült 1986 óta.

Jelentős szerepet vállalt az erdészeti közjóléti létesítmények megvalósításában, népszerűsítésében és sikeres működtetésében. Jelentősebbek ezek közül a Nyíri erdőben lévő parkerdő, a Szent Hubertus kápolna, a Vackorvár Erdei Iskola, a bugaci Alföldfásítási Múzeum, a Kecskeméti Arborétum.

1991 óta negyedik cikluson át tölti be a Helyi Csoport titkári tisztségét. Titkársága alatt a taglétszám megduplázódott. Létrehozója és működtetője az erdészklubnak, elmaradhatatlan résztvevője az országos bányász-, kohász-, erdésztalálkozóknak.

FRÖHLICH ANDRÁS
erdőmérnök, tanár

Nyugalmazott, címzetes igazgató. Pályafutása alatt az erdészeti szakoktatás egyik megbízható és kimagasló személyiségévé vált. 1971-től 1996-ig volt az ászóthalmi Bedő Albert Erdőgazdasági Szakmunkásképző Intézet tanára, ezen belül húsz éven keresztül igazgatója.

Igazgatása alatt az ászóthalmi iskola új épületekkel gyarapodott, tanműhely épült, Iskolatörténeti és Szakmatörténeti Múzeum került kialakításra.

Az oktató-nevelő munka mellett jelentős részt vállalt az erdőművelő-fakitermelő szakmunkásképzés tantervének kidolgozásában. Elkészítette az erdészeti szakmunkás-mester szakképesítés szakmai és vizsgáztatási követelményeit.

Több mint 40 éves egyesületi tagság ideje alatt kiemelkedően aktív tagunk. Két cikluson keresztül elnöke a Helyi Csoportnak, mely idő alatt baráti légkört teremtett a közösségben. Véleményeivel jelentősen hozzájárult az egyesület szakmai életének alakulásához. Különösen figyelemre méltó az Oktatási Szakosztály munkájában való részvétele, melynek nyugdíjba vonulása előtt elnöke volt. Ez alatt jó kapcsolatot teremtett az erdőgazdálkodók és az oktatás között. A szakosztály tevékeny tagja ma is.

Tagja a Helyi Csoport vezetőségének, irányításával működik a nyugdíjas erdész klub.

Társadalmi tevékenysége révén lakhelyén elismert személy. Véleményét kikéri, számítanak munkájára. Szakmai és pedagógiai munkája, valamint az Egyesületben végzett tevékenysége alapján adományozzuk számára a Kaán Károly Emlékérmét.

HALÁSZ TIBOR
erdőmérnök

1964-ben fiatalon kapcsolódott be az egyesület munkájába, majd alapító tagja a Közjóléti Szakosztálynak.

Az egyetemi évek után a balatonfüredi Zöldövezet Tervező Iroda munkatársa lett 1964. évben. Munkája és érdeklődése a zöldövezeti és parkerdők, illetve az erdészeti regionális tervek készítéséhez vitte közelebb. Vezető szerepet vállalt a kistérségi és regionális fejlesztési tervek tematikájának kidolgozásában.

Zöldövezeti és üdülőfejlesztési tervek az ország egész területére készített. Kiemelkedő elismerést szerzett a

sok helyen végzett zöldövezeti, tájrehabilitációs, tájrendezési és fásítási komplex tervekkel (Mátra üdülőterület, Budapest agglomeráció, Dunakanyar, Balatoni üdülőkörzet, Tisza zöldövezete, bányaterületi rehabilitáció).

Kiemelendő, hogy a '70-es években ő készítette az első erdei tanösvényt a Pilisben. A '80-as években az általa készített Nagykunság fásítási tervének hihetetlenül nagy sikere lett. Több ezer hektár fasor, facsoport majorfásítás és mezővédő erdő létesült tervei nyomán.

Tudományos munkássága közül kiemelkedik az erdő funkcióinak értékelésével kapcsolatos számítási módszer, melyről számos előadást tartott.

A fejlesztési tervek készítése során más szakágak tervezőivel együttműködve elismerést szerzett a szakmának. Munkásságát elismerik bel- és külföldön egyaránt.

Az erdő és a társadalom kapcsolatában az általa képviselt álláspont és aktivitás segíti jobb elismertségünket.

A résztvevők névsora

Ábrahám Gábor, Ábrahám István, Ábrahám János, Ács László, Ágoston Gyula, Almási István, Almási János Dr., Ambrus Attila, Ambrus Attila, Áncsán György, Andrásévits Zoltán, André Zoltán id., André Zoltán ifj., Andrej Sarjas, Andrési Pál, Andrésiné dr. Ambrus Ildikó, Antal Zoltán, Antli István, Appl Gábor, Áprily Róbert, Árki Pál, Aszódi János, Axnix Lajosné,

Babics István, Bacsai András, Bácsi Benjámin, Bajner Attila, Bajorhegyi Tünde, Bak Julianna, Bakó Csaba, Bakó Márton, Bakon József, Baksa Gábor, Balanyi Zoltán, Bálint Sándor, Balogh István, Balogh Józsefné, Balogh K. József, Balogh K. Róbert, Balsay Endre, Barabás Tibor, Baracs Zsolt, Bárány Gábor, Bárány János, Bárány Lajos, Barányi László Dr., Barkóczi István, Barna Tamás Dr., Bartha Dénes Prof. Dr., Bártol István, Barton Zsolt, Becsy Bálint, Begya Lajos, Begya Lajosné, Bekóné Polner Katalin, Beliczay István, Benda Ákos, Benedek Fülöp, Benke János, Benkő László, Berényi Gyula, Berger Péter, Berta Tamás, Berta Tibor, Bicsák József, Bidló András Dr., Bircher Gyula, Birck László, Bíró Ferenc, Bíró Ferenc, Bobkó János, Bódi György, Bodor László, Bogdán József, Bogdán Józsefné, Bognár Gábor, Bognár Gáborné, Bognár Tibor, Bognár Tiborné, Boleman György, Bondor Antal Dr., Borbényi Miklós, Borka Róbert, Boros Vivien, Borovics János, Boza Donát, Bőr Attila, Bősze Gyula, Bugán József, Burkali Tamás, Bús Mária, Buzgó József,

Celsie George, Chiorean Ovidiu, Chirtes Ioan Cristian, Csanádi Béla, Császár Lajos, Cseke Bence, Cserép János, Csikos Imre, Csoknyai József, Csonka Tibor, Csontos Péter, Csordás Nagy László, Csordás Nagy Lászlóné, Csúzi Anikó, Czigan György, Czirkó Ottó, Czírok István,

Dalvári Vince, Dani Gézané, Dányi Roland, Darányi András Zsolt, Debreczeni László, Dégi Zoltán, Derján Béla, Diósi Gyula, Dobó István, Dobó István, Dobro Csaba, Donkó Ferenc, Dóró Katalin, Doros István, Dózsa Lajos, Drabik Attila, Dudás Pál, Dudás Péter, Dunai Veronika, Duska József,

Encsi Csaba, Erdei Gábor, Erdős Lajos, Ézsöl Tibor,

Fábián Béla, Fábián Gábor, Fábián József, Fagurel Silvia, Farkas Attila, Farkas Zsuzsanna, Fazekas József, Fazekas Tamás, Fazekasné Kosztola Karolina, Fehér Ferenc id., Fehér Ferenc ifj., Fehér Sándor, Fehér Szabolcs, Feiszt Ottó, Fejes Bertalan, Fekete György, Feketéné Pech-

tol Éva, Felföldi Zoltán, Ferenc László, Ferenczi József, Ferenczi Tamás, Fifek Katalin, Filák Attila, Fírbás Nándor, Fiszár Aladár, Fodor Béla, Fodor Mihály, Forgács Attila, Franheim Gábor, Frantz Árpád, Fridél Veronika, Fristch Ottó, Fróna Antal, Fröhlich András, Fröhlich Andrásné, Führer Ernő Dr., Fűz József,

Gábor Gusztáv, Gál Balázs, Gál Imre, Gál István, Gál Sándor, Gál Sándor, Galambos István, Garaczi Judit, Garzó Ferenc, Gáspár Péter, Gaszó György, Gékocsi vezető, Gerner Gábor, Góhér Zoltán, Goldbach Károly, Goldbach Károly id., Goldbach Károlyné, Golovics Menyhért, Gombási Károly, Górné Lajos, Gosztola Mihályné, Górbölös Antal Dr., Górbölös Péter, Göde József, Gödörházi Gábor, Görbe Erika, Gósi István, Greguss László Géza, Gubicza Lászlóné, Gulyás Pál, Gulyás Péter, Gyenes Károly, Gyergyák Lajos, Győriné Törteli Andrea, Györök István, Gyurcsik Attila,

Haidinger György, Hajagos József, Hajdu András, Hajnal Imre, Halápi Nándor, Halápi Nándorné, Halasy Gyula Dr., Halász Gábor, Halász Tibor, Halászné Helembai Zsuzsanna, Halmi János, Hámmori Sándor, Haraszti Gyula, Harldégen Tibor, Hardégen Mátyás, Hatos Tamás, Hegyemegi Zoltán, Heim Márton, Herczeg Imre, Herczeg József, Herczeg Miklós, Hernádi Csaba, Hóbor László, Hoffer László, Hoffmann Mátyás, Holl Katalin, Horgosi Zsolt, Horváth András, Horváth Attila, Horváth Attila, Horváth Barnabás, Horváth Béla, Horváth Béla Dr., Horváth Csaba, Horváth Elek, Horváth Ernő, Horváth Ferenc, Horváth György, Horváth László, Horváth Lászlóné, Horváth Mátyás, Horváth Miklós, Horváth Péter Brúnó, Horváth Sándor, Hován Iván, Hulej Zoltán, Hulják Péter, Hunyadi Attila, Huszárik Béla, Hutóczki László,

Iberpaker Gábor, Illés Péter, Ipsits Lajos, Ipsits Lajosné, Isó Lajos, Istenes József, Istvánffy Alexandra, Iváncsics Lajos, Iványosi Szabó András Dr., Izsépi Attila,

Jakab Nándor, Jaksa Ferenc, Jaksa Ferencné, Jánoska Ferenc Dr., Jeszenszky András, Jeszenszky Andrásné, Jókai János, Jóna Albert ifj., Juhász Lajos, Juhász Pongrác, Juhász Zsolt, Jung László,

Kacsó Katalin, Kádár Attila, Kaitz Zoltán, Kajtor István, Kaknics Lajos, Káldy József, Káldyné Bánfia Zsuzsanna, Káli Norbert, Kállay György, Kanyó Béla, Kara Miklós, Karlovschi György, Karnis Gábor, Kárpáti Béla, Kárpáti László, Kárpáti László Dr., Kassai László Dr., Katona Zoltán, Kavelli Tamás, Kecskeméti István, Kelemen Sándor, Keller József, Kemendy Géza, Kerekes Dóra, Kertész Szabolcs,

Keszi László, Kindla Pál, Király Béla, Király Pál, Királyházi Péter, Kiss András, Kiss Béla, Kiss Csaba, Kiss Dénes, Kiss János, Kiss József, Kiss József, Kiss László, Kiss László, Kiss Zoltán, Kissné Szabó Gabriella, Kisteleki Péter, Klemencsics András, Klígl Béla, Kocsis János, Kocsis Mihály, Kocsis Vilmos, Kocsó Mihály Dr., Koczka Zoltán, Kókai László, Koleszár István, Kollwenz Péter, Kolozs László, Kolozsvári Ákos, Kontra László, Koppány Tamás, Korbonski Bogdáné, Kóródi Sándor, Kovács András, Kovács Barna, Kovács Endre, Kovács Gábor, Kovács Gábor, Kovács Gyula, Kovács Gyuláné, Kovács Ilona, Kovács János, Kovács László, Kovács László, Kovács László, Kovács László ifj., Kovács Miklós, Kovács Tibor, Kovács Zsigmond, Kozák Imre, Kozma Béláné, Kozma Tibor, Kökény István, Köveskúti Zoltán, Krállné Nagy Edit, Kriskó Ádám József, Kriskó András, Kristinae Pape, Kronecker József, Kubinyi Balázs, Kulcsár Zsolt, Kulicity Attila, Kun László, Kupás Deák Zoltán, Kurucz György, Kutas Lajos, Kútszegi Ferencné, Kürti István,

L. Horváth Csilla, Lajtós János, Lantos Zoltán, Lengyel László, Lengyel Pál, Léránt János, Lett Béla Dr., Lett Béláné Dr., Limp Tibor, Lipák László, Liptai Gábor, Lombos László, Lomniczi Gergely, Lőrincz József, Lugosi Jenő, Lukács Sándor, Luzsi József,

Madácsai Sándor, Madari Jenő dr., Madas Katalin, Magas László Dr., Magyar Ferenc, Magyar József, Magyar Lajos, Major László, Major László, Majoros Gábor, Majoros Zsolt, Makra Zsuzsanna, Maleczné Barányi Anita, Marcsisin Tamás, Markó András, Maros László, Marosi György Dr., Marth József, Marton Imre, Máté Béla, Máté János, Máté Zoltán, Matyasovszky András, May Imre, Megyeri Ákos, Merczel István, Merkel Gábor, Merkel Gáborné, Mertz Zsolt, Mesics Bertalan, Mester Gézané, Mészáros Katalin, Mézes Lajos, Miculi Vasile, Mihály Tamás, Mihályfalvy István, Mikulási Béla, Mocskónyi Zsigmond, Módra Szabolcs, Mogyorósy Zsolt, Mohácsi János, Molnár István, Molnár Károly, Molnár László, Molnár Péter, Molnár Sándor Dr., Molnár Zoltán Dr., Monostori Miklós, Montskó Sándor, Mucsonyi Zsolt, Múth Endre,

Nádasdi Ferenc, Nagy Anett, Nagy Béla, Nagy Éva, Nagy István, Nagy István Dr., Nagy Lajos, Nagy Nándor, Nagy Tamás, Nagy Zoltán, Nagy Zoltán, Nagy Zsolt, Nagy Zsolt, Náhlik András Prof. Dr., Naszladi Géza, Nemes Zoltán, Németh Gábor, Németh Imre, Németh István, Németh István, Németh Sándor, Né-

methi Kálmán, Niedling Gyula, Novák Tibor, Nyúl Károly, Nyúl Róbert,

Oláh Sándor, Oláh Tibor, Orbán Lajos, Orbók Ilona, Ormos Balázs, Oroszi Sándor Dr., Orvos József, Osváth András, Ószéné Hajdu Kata,

Pacsesz Attila, Pajor József, Pál Andor, Palánki Gábor, Pallagi László, Pályi Zoltán, Pántis József, Pápa Zoltán, Pápai Gábor, Pápai Tamás, Papp Gyula, Papp László, Papp Zoltán, Partos Péter, Pásztor Zoltán, Patkó Gyula, Peer László, Péntek Péter, Pesek Géza, Péti Miklós Dr., Pető József Dr., Piller Ferenc, Pintér Balázs, Pintér Csaba, Pintér Csaba, Pintér István, Pintér Ottó, Pintér Ottó, Pintér Zoltán, Piri Norbert, Pirka József, Plahó Gyöngyi, Polner Frigyesné, Polyvas Mihály, Popovics Mihály, Poppé László, Porpáczy András, Posta János, Prof. Dr. Varga Szabolcsné, Puskál Pál, Puskás Lajos, Pusztai Virág,

Rabi Attila, Ráck Károly, Rác Ferenc, Rádi József, Radványi László, Rauch József, Rauschné Sendula Erzsébet, Reinitz Gábor, Reményfy László, Rencsi Gábor, Rencsiné Ágh Márta, Répászky Miklós, Rimaszombati György, Ripszám István, Ritling István, Roland Migende, Román József, Rontó Pálné, Rontó Sándor, Rosta Gyula, Rostás Róbert, Rozmann Hajnalika, Rozsnyai Aladár,

S. Györfi Géza, S. Nagy László Dr., Sajgó Ferenc, Sándorné Somlai Kitti, Sándrofalvi László, Sári József, Sárvári János Dr., Schiberna Endre, Schumacher István, Sebő György, Sebők Miklós, Sere Ferenc, Sereg Róbert, Seres Dezsőné, Seresné Gyenes Tünde, Sillinger András, Símetry Györgyi, Simon György, Simon László, Simon Sándor, Sipos Géza, Sipos István, Sipos János, Sipos Péter, Sipos Péter, Sipos Sándor, Sisák Zoltán, Skultéty Róbert, Smotzer András, Smotzer Andrásné, Sódar Pál, Solovastru Valerian, Somay Gergely, Soós Zoltán, Spiegel Endre, Spiegel János, Sponga József, Sponga Józsefné, Stánicz László, Stibrányi György, Stróbl László, Stubán Zoltán, Sulyok Ferenc, Süle József, Sümegi József, Sümegi Kálmán,

Szabados Zoltán, Szabó Balázs, Szabó Béla, Szabó Béla, Szabó Béláné, Szabó Csilla, Szabó Ferenc, Szabó Gábor, Szabó Gergely, Szabó István, Szabó József, Szabó József, Szabó Lajos, Szabó Lajos, Szabó Lajosné, Szabó László, Szabó Norbert, Szabó Sándor, Szabó Szilárd, Szabó Tibor, Szabó Vendel, Szabó Zoltán, Szabóné Losonczy Gizella, Szabóné Ronkó Erzsébet, Szakács István, Szalontai Sándor, Szamosi Sándorné, Szegedi Máté, Székely Márta, Székelyiné Fábián

Annamária, Szekér Annamária, Szekrényes Tamás, Széles Attila Dr., Szeles Bertalan, Szemán Miklós, Szente László, Szentkúti Szilveszter, Szentpéteri Sándor, Szép Tibor, Szepesi András, Szerémy Péter, Szeverényi Ferenc, Szeverényi István, Szi Benedek Sándor, Szi F. László, Szigei Ferenc, Szikora Tamás, Szil György, Szloboda János Dr., Szommer József, Szőnyi János, Szulcsán Gábor, Szulcsánné Romhányi Emese, Szulyovszky Lászlóné, Szuromi László, Szűcs Dezső, Szűcs Imre, Szűcsné Fias Mónika,

Tajti László, Takács József, Takács Károly, Takács László Dr., Takács Tibor, Takács Tibor, Tallódi Albert, Talmácsi Balázs, Tamba Miklós, Tátrai Gábor, Tátrai Tibor, Téglás Kálmán, Telek Imre, Telkes Tamás, Tenkei László, Tolnai Lajos, Tóth András, Tóth Antal, Tóth Attila, Tóth Ferenc, Tóth János, Tóth József Dr., Tóth Lajos, Tóth László, Tóth Orsolya, Tóth Zsolt, Tömör László, Török Gábor, Törökné Csri Ilona, Trecksó Éva,

Udvardi János, Ugró Sándor, Urbán Pál, Uzsoy András,

Vadas Ferenc, Vadász György, Vajai László, Vajda Rudolf, Vajda Zoltán, Várady József, Varga Antal, Varga Attila, Varga Csaba, Varga István, Varga Péter, Varga Sándor, Varga Sándor, Varga Szabolcs Prof. Dr., Varga Tibor, Varga Zoltán, Várhalmi Lászlóné, Várkonyi Vilmos, Vaski László, Vaskó Ferenc, Vaspöri Lajos, Vaspöri Lajosné, Vass Sándor, Vér István, Vereb István, Veres Sándor, Vezse Péter, Vezsenyi Imre, Vili Gábor, Vilmányi Márton id., Vilmányi Márton ifj., Vincze Ferenc, Vincze Lászlóné, Virágh Pál, Virágh Zoltán, Virágh Zoltánné, Vitman László, Vitman László ifj., Vízhányó László, Vízvári Ottó, Volford Erzsébet, Vörös Csaba, Vörösváczi Mónika,

Wágner Mária, Wágner Tibor, Widd Katalin, Winter Katalin, Wisnovszky Károly, Wolf Tibor,

Zalai Krisztina, Zámbo Gábor, Zambó Péter, Zétényi Zoltán, Zöldág János, Zsibók András, Zsidó Gábor, Zsirai Péter, Zsiros Attila, Zsuppán Ernő.

* * *

A kitüntetetteket a kecskeméti Kodály Iskola két volt növendéke, Pusker Ágnes és Pusker Júlia hegedűjátékkal tisztelte meg, zongorán kísért Pusker Imre művésztanár.

A Közgyűlés végén **Kiss Béla** vezérigazgató elhelyezte a vándorzászlón a 138. Erdészeti Vándorgyűlés szalagját, majd átadta **Pethő József** elnöknek, aki megőrzésre továbbadta a 2008. évi Vándorgyűlés házigazdájának, az Erdészeti Tudományos Intézet képviselőjében

megjelent **dr. Marosi György**nek, a Soproni Kísérleti Állomás igazgatójának.

A Közgyűlés az Erdészimnusz hangjaival ért véget.

* * *

Az Erdészrandevű című hírlevél a 138. Országos Erdészeti Vándorgyűlés méltó lezárásaként készült, a találkozótól kapcsolatos véleményeket és a szervezők visszaemlékezéseit foglalja össze. Kiadta a Béta Press Stúdió.

A Vándorgyűlés fotóit készítették: **Andrés Pál, Béta Press Stúdió, Forestpress, Gregus László és Pápai Gábor.**

Új belépők:

Szajkovics Péter et., Homolya Gábor et., Kurusa László faip.mérnök, Katona Csaba e.középf. – Visegrádi HCs; Kiss Róbert Istvánné e.középf. – Tamási HCs; Szántosiné Stefán Zsuzsa e.felsőf. – Egri HCs; Kiss Noémi em. – Szombathelyi HCs; Szilágyi Sándor e.felsőf. – Székesfehérvári HCs; Boa Tamás tanuló – Nagykanizsai HCs; Kulcsár János e.felsőf. – Soproni HCs; Takács Gábor e.felsőf. – Győr Magánerdőgazd. HCs.